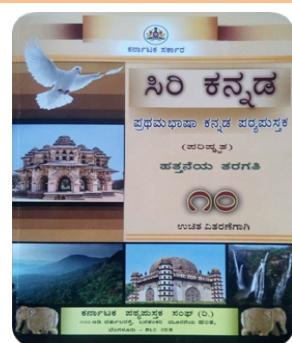

ಜಾರ್ಖಿನಿ ಸಾರಾಂಶ ಕ್ಯಾಂಪ್

(ಫರಿಷ್ಟೆ-೨೦೨೨-೨೩)

**ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ-ಸಿರಿಕೆನ್ನಡ
ಹತ್ತನೇಯ ತರಗತಿ**

ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆ

ಬಸವರಾಜ್.ಟೀ.ಎಂ

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶೈಕ್ಷಕರು

ಸಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ರೂಪನಗುಡಿ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಪೂರ್ವವಲಯ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಆತ್ಮೀಯ ಗುರು ವೃಂದವೇ ಪಾಠ ಬೋಧನೆಗೂ ಮುನ್ನ ಪಾಠ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ರೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಪದ್ಯಗಳು ಅಂತರಿಕಷಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪದ್ಯಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣ. ನನಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವು ಆಕಾರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ಕೊಂಡು ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಕ್ಷಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗೋಣ. ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೋಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಕಾರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು

ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ ಪತ್ಯಮನ್ತರಕ
ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ರಚನಾ -3 ತರಬೇತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ ಅಧ್ಯಯನ ಮನ್ತರಕಗಳು-ಕ.ರಾ.ಮು.ವಿ.ವಿ.ಮೈಸೂರು
ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಬಳಗ(ಹೈಕ್),ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್,ವಾಟ್ಸ್‌ಪ್ರೋ,ಎಸ್.ಟಿ.ಎಫ್ ಹಂಚಿಕೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು
ಸಾಹಸ ಭೀಮ ವಿಜಯಂ(ಗದ್ಯಾನುವಾದ)-ಆರ್.ವಿ.ಕುಲಕರ್ಮ

ಪರಿವಿಡಿ

ಪದ್ಯಭಾಗ

ಕ್ರ.ನಂ	ಪದ್ಯ ಪಾಠದ ಹೆಸರು	ಕೃತಿಕಾರರ ಹೆಸರು	ಮಟ ಸಂಖ್ಯೆ
1	ಸಂಕಲ್ಪಗಿಣತೆ	ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	4-7
2	ಹಕ್ಕಿಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ	ದ. ರಾ. ಬೀಂದ್ರೆ	8-13
3	ಹಲಗೆಲ ಬೀಡರು	ಜನಪದ ಲಾವಣಿ (ಸಂಗ್ರಹ)	14-18
4	ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ಸಿಂನು	ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸ	19-26
5	ಹಸುರು	ಕುವೆಂಪು	27-29
6	ಭಲಮನೆ ಮೇರೆವೆಂ	ರನ್ನ	30-34
7	ವೀರಲವ	ಲಕ್ಷ್ಮಿಜ್ಞಾತ	35-40
8	ಕೆಮ್ಮನೆ ಮಿಂಸೆಪ್ಪೊತ್ತನೇ (ಸಾರಾಂಶ-ಶ್ರೀ ರವೀಶ್ ಕುಮಾರ್ .ಬಿ)	ಪಂಪ	41-47

- ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

“ಹಿಂದೆ ಗುರುವಿದ್ದ, ಮುಂದೆ ಗುರಿಯಿತ್ತು, ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಧೀರರ ದಂಡು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಯುವಕರಿಗಿದ್ದ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಾರಿ ತಲುಪಬೇಕಾದ ಗುರಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನ್ನ ಆಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು’ ಎಂದ ತಿಲಕರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿನುವುದೇ ಜೀವನದ ಏಕೈಕ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದುಕೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಗಾಂಧಿಜಿ ಸಾಧಕರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇತಿಹಾಸ ದಾಖಲಿಸುವುದು, ನೆನಪಿಸುವುದು ಇಂತಹ ಸಾಧಕರನ್ನು. ಸಾಧಕನು ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಅದೆಷ್ಟೇ ತೊಡಕುಗಳು ಬಂದರೂ ಅಡ್ಡಾತಂಕಗಳು ಎದುರಾದರೂ ನನಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಕಲ್ಪದತ್ತ ದೃಢನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಕಾರ್ಯಶೀಲರಾದರೆ “ಅನಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.” ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಎನೇನನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಸಂಕಲ್ಪ ಗಿತೆ ಎಂಬ ಭಾವಗಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಗಿರುವ ಗುಗ್ಗಿರಿ ಶಾಂತವೀರಪ್ಪ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ನವರು ಕ್ರಿ.ಶ.1926 ರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಕಾರಿಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಸಾಮುಗಾನ, ಜೆಲುವು-ಬಲವು, ದೇವತೀಲ್ಪ, ದೀಪದಹೆಜ್ಜೆ, ಅನಾವರಣ. ವಿಮರ್ಶಯ ಪೂರ್ವಪಟ್ಟಿಮು, ಮಾಸೋದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ದಿನಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ವೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಘ್ಯಾರ್ಥಜಿಂತನ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ನಾಡೋಜ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಅಭಿಧಾನ ಮತ್ತು ಪಂಪಪ್ರಶ್ನಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು, ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾದಾಗಲೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಷ್ಪೇಯಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾದಾಗ ಯಶಸ್ವಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಏಕೈದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾದಾಗ ಬಲ ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಭಯ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನ ಆವರಿಸಿರುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ದೃಢನಿಷ್ಪೇಯಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ನೆಲೆಯಾಗಿಸುವ ಹಣತೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಕತ್ತಲೆ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ವಿರಚಿತ ‘ಎದೆತುಂಬಿಹಾಡಿದೆನು’ ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ ‘ಸಂಕಲ್ಪಗಿತೆ’ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸುತ್ತಲು ಕವಿಯುವ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ
ಪ್ರೀತಿಯ ಹಣತೆಯ ಹಚ್ಚೋಣ
ಜರುಗಾಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡುವ ಹಡಗನು
ಎಷ್ಟರೆಡಾ ಮುನ್ನಡೆಸೋಣ

ಹಣತೆ-ದೀಪ, ಹಡಗು-ನಾವೆ

ಭಾವಾರ್ಥ ಸಹಿತ ಸಾರಾಂಶ

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಅವುಗಳೊಂದರೆ

1) ಬೆಳಕಿನ ತತ್ವ 2) ಪ್ರೀತಿಯ ತತ್ವ .

“ ಸುತ್ತಲು ಕವಿಯುವ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಣತೆಯ ಹಚ್ಚೋಣ ” ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ, ಮತ, ಭಾಷೆ, ಬಣ್ಣ, ಅಜ್ಞಾನ, ಮೂರ್ಧನಂಬಿಕೆಗಳೊಂಬ ಕತ್ತಲೆಯು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಕವಿದಿರುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಬೆಳಕಿನ (ಅರಿವಿನ) ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಣತೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೋದಲನೆಯ ಬೆಳಕಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು.. ಅಂತಹ ಹಣತೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ “ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಹೊಯ್ದಾಡುವಂತಹ ಹಡಗನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿ, ದಡವನ್ನು ಸೇರಿಸೋಣ.” ಅಂದರೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಾ ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಾಳನೆಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗುರಿಯತ್ತ ನಡೆಸೋಣ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರೀತಿ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಹುದು.

ಕಲುಷಿತವಾದಿ ನದಿ ಜಲಗಳಗೆ

ಮುಂಗಾರಿನ ಮಳಿಯಾಗೋಣ

ಬರಡಾಗಿರವಿ ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳ

ವಸಂತವಾಗುತ ಮುಣ್ಣೋಣ

ಕಲುಷಿತ-ಮುಲಿನ, ಬರಡು - ಪೊಳ್ಳು, ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ

ભાવાધણ સહિત સારાંશ

ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾದ ನದಿಗಳ ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಮಾಡಲು ಭೋಗರೆಯುವ ಮುಂಗಾರಿನ ಮಳೆಯೇ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಕಲುಷಿತ ನೀರು, ಕೊಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಲ್ಪಣಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ. ಮೂಲಕ ಹಸನಗೊಳಿಸೋಣ. ‘ ಬರಡಾಗಿರವಿ ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳ ವಸಂತವಾಗುತ ಮುಟ್ಟೋಣ ಅಂದರೆ ಆಧುನೀಕರಣ ,ಜಾಗತೀಕರಣ,ಕೈಗಾರಿಕರಣ, ಡಾಂಬರಿಕರಣ,ಯಾಂತ್ರೀಕರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಾಡುಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಬರಡಾದ ಮರುಭೂಮಿಯಂತಾಗಿದೆ.ಅಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತು, ಬೆಳೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಂದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಯಾಗಳು ಕುಸಿಯುತ್ತಿವೆ,ಅಂತಹ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಯಾಗಳೊಬ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ,ಪ್ರೀತಿಯ ನೀರನ್ನು ಎರೆಯುತ್ತು ಬದುಕನ್ನು ವಸಂತವಾಗಿಸೋಣ ಎಂದು ಬದುಕು ಹಸನಗೊಳಿಸುವ ಹೊಲ್ಯಾವನ್ನು ಕವಿ ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಾರೆ.

ಜದ್ವಾದನ್ನು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಹೊಸ ಭರವಸೆಗಳ ಕಟ್ಟಿಗ್ಗೆ
ಮನುಜರ ನಡುವಣ ಅಡ್ಡಗೋಂಡಿಗಳ
ಕೆಡವುತ ಸೇತುವೆಯಾಗೋಣ.

ભાવાધં સહીત સારાંશ

ಬಡತನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಮೂಡನಂಬಿಕೆ, ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ, ಜಾತಿಗಳಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದ ಜನರನ್ನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಆಸರೆ ನೀಡಿ ಮೇಲೆ ತರಬೇಕು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಹೊಸ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ, ವಣಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಅಡ್ಡನೋಡಿಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಹಾಕಬೇಕು. ವಿಶ್ವದ ಜನರೆಲ್ಲರನ್ನು ಒಂದಾಗಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ, ಸ್ವೇಹದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸೋಣವೆಂದು ಕವಿ ಕವಿ ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಸಮಾನತೆಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಮತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಥಗಳು ಎನ್ನುವ
ಹೊಸ ಎಚ್ಚರದೊಳು ಬದುಕೋಣ
ಭಯ ಸಂಶಯದೊಳು ಕಂದಿದ ಕಣ್ಣಾಳು
ನಾಳನ ಕನಸನು ಜತ್ತೋಣ.

ಪಥ-ದಾರಿ, ವಸಂತ - ಸಮೃದ್ಧಿ; ಕಂದಿದ-ಮನುಕಾದ

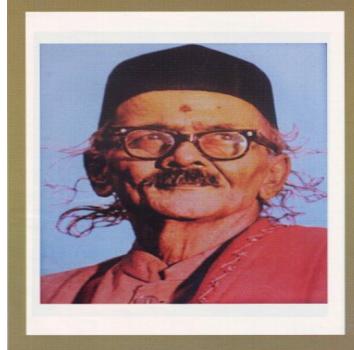
ಭಾವಾರ್ಥ ಸಹಿತ ಸಾರಾಂಶ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಮತಪಂಥಗಳಿದ್ದು ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆಚರಣೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇವೆ.ಆದರೂ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ದೇಶ ಭಾರತ .ಇಂತಹ ಮತಪಂಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಳಕಾಗಬಲ್ಲ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ, ಸನ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗಗಳೊಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಸಮಾನತೆ, ಭಯೋತ್ಪಾದಕತೆ, ಶೋಷಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಂದ ಭಯ-ಖೀತಿಗೊಂಡು, ನಾಳಿನ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯಗೊಂಡು ನಿರಾಸೆ ಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಕನಸನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ, ಧೈಯ ನೀಡಬೇಕೊಂದು ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ಬದುಕಿನ ಭರವಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪದ್ಯಷಾಲ-೦೨

ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !

-ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಅಂಜಕಾತನಯದತ್ತ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಕ್ರಿ.ಶ 1896ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ನವೋದಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿಒಬ್ಬರಾದ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರು ಗರಿ, ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಿ, ಉಯ್ಯಾಲೆ, ಸಜಂಗಿತ್ತ, ನಾದಾಲೆ, ಮೇಷದೂತ, ಗಂಗಾವತರಣ, ಸೂರ್ಯಪಾನ, ನಗೀಯ ಹೊಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದವಿರಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ಮೌದಲಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅರಳು-ಮರಳು ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ನಾಕುತಂತ್ರಿ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಜಾನಪಿಂತಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ.

ಕಾಲ ನೀಂತ ನೀರಲ್ಲ ಅದು ಸದಾ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಚಲನಶೀಲತೆ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಗುಣ. ನಿಸಗದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಲ ಉರುಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದರೂ ನಿಸಗದತ್ತವಾದ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯೂ ಕಾಲ ಉರುಳಿದಂತೆ ಇತಿಹಾಸವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರು ಕಾಲದ ಗತಿಯನ್ನು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾರುವಿಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜಕ್ಕಿರೀಯೊಂದಿಗೆ ಯುಗಂಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕೇತವೂ ಆಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಿಷರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಿಂತನದ ಕಲ್ಪನಾ ಪಕ್ಷಿಯ ಹಾರಾಟಿವು ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಣ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಂಗಳ ಲೋಕದ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಮಾನವನು ಏರುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ ಕವನ ಇದಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬುದು ನಮನಾಹ. ಕಾಲ ಪಕ್ಷಿಯ ಹೊಡಿತಕ್ಕ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಾಗುವ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ವಿಸ್ತೃಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾರವಿದು.

ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ ವಿರಚಿತ 'ಗರಿ' ಕವನಸಂಕಲನದಿಂದ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ! ಕವಿತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ವೇಗ, ಚಲನಾಶೀಲತೆ, ವಿಸ್ತಾರ, ಕಾಲದ ಗುರುತು, ವಿಶಾಲತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ, ಪರಿವರ್ತನಾ ನಿಯಮ, ಹಾರ್ಯಕೆ, ಶುಕ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳ ಲೋಕ ಸಂಚಾರ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಹಸ್ಯಭೇಧನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಭೌತಿಕ ಲಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥಭಾವಗೀತೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಇರುಳರುಳಿದು ದಿನ ದಿನ ಬೀಳಗೆ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಮೇಲಕೆ ಕೆಳಗೆ
ಗಾವುದ ಗಾವುದ ಗಾವುದ ಮುಂದೆ
ಎವೆತೆರೆದಿಕ್ಕುವ ಹೊತ್ತಿನ ಒಳಗೆ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !

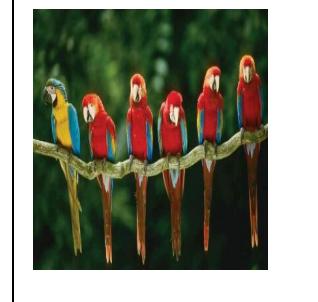
ಇರುಳು-ರಾತ್ರಿ ; ಅಳದು-ಕೆಳಿದು ಗಾವುದ-ದೂರವನ್ನು ಅಜೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ, ನಾಲ್ಕು ಹರಡಾರಿ, 12
ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರ ; ಎವೆ-ಕೆಣ್ಣಿರೆಪ್ಪೆ

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೇಯವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ವೇಗ-ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲ, ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ದಿನ ಬೇಳಕಾಗಿ ಮನಃ ರಾತ್ರಿ - ಬೇಳಗು ಹೀಗೆ ಮನರಾಫತನೆಯಾಗಿ ಚಲನಾ ಗುಣ ಹೋಂದಿದೆ. ಅದು ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎತ್ತಿತ್ತಲೂ ತನ್ನ ಕಬಂಧ ಬಾಹುವನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಕಾಲ ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚುವುದರೊಳಗೆ ಗಾವುದ ಗಾವುದ ಗಾವುದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (12 ಮೈಲು) ವೇಗವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುವುದನ್ನು (ಕಾಲ ಕಳೆದು) ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಿರಾ! ಎಂದು ಕಾಲದ ಚಲನಾಶೀಲ, ವಿಸ್ತಾರ, ವೇಗ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕರಿನರೆ ಬಣ್ಣದ ಮುಜ್ಜಿಗಳುಂಟು
ಬಿಂಹೊಳಿ ಬಣ್ಣದ ಗರಿ ಗರಿಯುಂಟು
ಕೆನ್ನನ ಹೊನ್ನನ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಿಗಳ
ರೆಕ್ಕಿಗಳಿರಡು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಂಟು
ಹಕ್ಕಿಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !

ನರೆ-ಬಿಂಹಣಿ ; ಕೆನ್ನನ-ಕೆಂಪು ; ಹೊನ್ನನ-ಹಳದಿ;

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೇಯವರು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಕ್ಕಿಯ ಹಿಂದೆಯಿರುವ ಮುಚ್ಚು ಅಗೋಚರ ಅದು ಕಳೆದುಹೋದ ಭೂತಕಾಲ ಕರಿನರೆ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವ ವಿಳಿಹೋಳಿ ಬಣ್ಣದ ಗರಿಗಳು ವರ್ತಮಾನದ ಗುರುತುಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಂಪಾಗಿ - ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣಗಳು

ರಕ್ಷೆಗಳು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಕಾಲದ ಗುರುತುಗಳು. ಹೀಗೆ ಕಾಲವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಕಾಲಗಳೆಂಬ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಎಂದು ಅಧ್ಯೇತಸುತ್ತಾರೆ.

3

ನೀಲಮೇಷ ಮಂಡಲ ಸಮಬಣ್ಣ
ಮುಗಿಲಗೆ ರಕ್ಷೆಗಳೊಡೆದವು ಅಣ್ಣ
ಜಿಕ್ಕೆಯ ಮಾಲೆಯ ಸೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನು ಮಾಡಿದೆ ಕಣ್ಣ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೇಯವರು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ವಿಶಾಲತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಕ್ಕಿಯು ಆಕಾಶ, ಹೋಡ, ಭೂಮಂಡಲಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಅಂದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಧವೇಣಿಸದೆ ಸಮರ್ಪಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹಕ್ಕಿಯ ರಕ್ಷೆಯು ಮೂಡಿದಾಗ ಹೇಗೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಕಾಲವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ ಮುಗಿಲನ್ನು ರಕ್ಷೆ ಮೂಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಹೇಗೆಂದರೆ ಜಿಕ್ಕೆಗಳ (ನಕ್ಷೆತ್ರ) ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಸೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ಕಣ್ಣಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತದೆಡೆಗೆ ಹಾರಿಹೋಗಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

4

ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮೃಜ್ಯದ ತನೆ ಒಕ್ಕಿ
ಮಂಡಲ - ಗಿಂಡಲಗಳ ಗಡಮುಕ್ಕಿ
ತೇಳಿಸಿ ಮುಖುಗಿಸಿ ಬಂಡ ಬಂಡಗಳ
ಸಾರ್ವಭೌಮರ ನೆತ್ತಿಯ ಕುಕ್ಕಿ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !

ಒಕ್ಕಿ-ತನೆಯಿಂದ ಕನಕಡಿ ಬೇರೆಡಿಸಿ ; ಗಡ-ಸಣ್ಣ ಕೋಟೆ ; ಮುಕ್ಕಿ-ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೀಯವರು ಈ ಪಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಮೇರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೇ ಕಾಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ತೆನೆಯಲ್ಲಿನ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬೇರೆದಿಸುವಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದೆ ಕಾಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಲ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರ ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡ, ಕೋಟಿ-ಕೋತ್ತಲಗಳನ್ನು ಗಬಕ್ಷನೆ ನಾಶಮಾಡಿದ್ದು ಕಾಲವೇ. ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ವೈಭವದಿಂದ ಮೇರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾರ್ವಭೌಮರೆಂದು ಮೇರೆದವರ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿ ಹೊಸಕಿ ಹಾಕಿ ಹಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೊಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

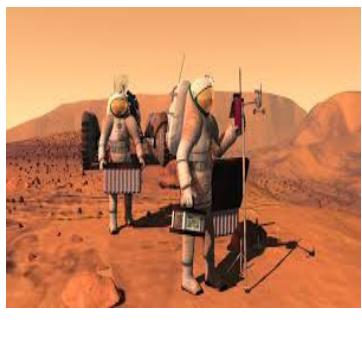
೫

**ಯುಗಯುಗಗಳ ಹಣೆಬರೆಹವ ಒರೆಸಿ
ಮನ್ವಂತರಗಳ ಭಾಗ್ಯವತೆರೆಸಿ
ರೆಕ್ಕೆಯ ಜಿನುತ ಜೀತನಗೊಂಸಿ
ಹೊಸಗಾಲದ ಹನು ಮಕ್ಕಳ ಹರಸಿ
ಹಕ್ಕ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ !**

ಮನ್ವಂತರ-ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲ; ಹರಸಿ-ಹಾರ್ಜಿಸಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೀಯವರು ಈ ಪಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಪರಿವರ್ತನಾ ನಿಯಮ ಹಾಗೂ ಹಾರ್ಜಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲವು ಯುಗಯುಗಗಳ ಹಣೆಬರೆಹವನ್ನು ,(ಕೆಟ್ಟದನ್ನು) ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿ ಹೊಸತನವನ್ನು (ಒಳ್ಳೆತನವನ್ನು) ಹೊಸ ಹಣೆಬರೆಹವನ್ನು ಬರೆದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ರೆಕ್ಕೆಯ ಬೀನುತ , ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ, ಹಾರುವ ಜೀತನವನ್ನು (ಶಕ್ತಿಯನ್ನು) ನೀಡುತ್ತ , ಈ ಹೊಸಗಾಲದ ಹನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹರಸಿ, ಹಾರ್ಜಿಸಿ ಬದಲಾವಣೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಕ್ಕ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಳ್ಳಯ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಮೇರೆಯ ಮೀರಿ
ತಿಂಗಳನೂರಿನ ನೀರನು ಹೀರಿ
ಆಡಲು ಹಾಡಲು ತಾ ಹಾರಾಡಲು
ಮಂಗಳ ಲೋಕದ ಅಂಗಳಕೆಲಿ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

ಬೆಳ್ಳಿ-ಶುಕ್ರ , ತಿಂಗಳ-ಚಂದ್ರ , ತಿಂಗಳೂರು - ಚಂದ್ರಲೋಕ ,

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೀಯವರು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಕಾಲದ ಭೌತಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ನೀತಿಯಿಂದ ಪಾರಾನುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಿಂತನದ ಕಲ್ಪನಾ ಪಕ್ಷಿಯ ಹಾರಾಟ ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಣ. ಬೆಳ್ಳಿಚುಕ್ಕಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಶುಕ್ರಗ್ರಹವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ, ಕಾಲದ ಹಕ್ಕಿ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ (ಶುಕ್ರಗ್ರಹದ) ಮೇರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ತಿಂಗಳೂರು ಅಂದರೆ ಚಂದ್ರಲೋಕ. ಈ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿ(ಇಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮಾನವ ರೂಪದ ಕಾಲ) ಏರಿ ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದನ್ನು ಹೀರುತ್ತ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಹಾರಾಡುತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತ ಮಂಗಳ ಲೋಕ(ಗ್ರಹ)ದ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಭಾರತೀಯರು ಚಂದ್ರ,ಶುಕ್ರ, ಮಂಗಳನ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭಿವೃಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಟ್ಟಿದೆ ದಿಜ್ಯುಂಡಲಗಳ ಅಂಜ
ಅಜಿಗೆ ಬಾಜಿದೆ ತನ್ನಯ ಬುಂಜ
ಬ್ರಹ್ಮಂಡಗಳನು ಒಡೆಯಲು ಎಂದೋಲ
ಬಲ್ಲರು ಯಾರಾ ಹಾಕಿದ ಹೊಂಜ!
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

ಬ್ರಹ್ಮಂಡ - ಜಗತ್ತು, ದಿಜ್ಯುಂಡಲ- ದಿಶಾವಲಯ(ದಶದಿಕ್ಷುಗಳ ತುದಿ), ಚಂಜ-ಕೋಕ್ಸು

ಸಾರಾಂಶ

ಬೇಂದ್ರೀಯವರು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಭಾಯುದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ ದಿಶಾವಲಯದ (ದಶದಿಕ್ಷಾಗಳ ತುದಿ) ತುತ್ತತುದಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ದಿಶಾವಲಯದ ಅಚೆಗೆ ತನ್ನಯ ಕೊಕ್ಕನ್ನು ಚಾಚಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಒಡೆಯಲು (ಹುಡುಕಲು, ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೇಧಿಸಲು) ಎಂಬಂತೆ ಹೊಂಚುಹಾಕಿದೆ ಏನೋ ಬಲ್ಲವರಾರು? ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಸ್ತೃಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಕಾಲವೆಂಬ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. (ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಿರಿಯರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಹಸ್ಯವನ್ನು (ಖಣಿಮುನಿಗಳು) ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ (ಎಂದೋ) ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭಿವೃಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.)

ಪದ್ಯಪಾಠ - ೦೩

ಹಲಗಳ ಬೀಡರು

-ಜನಪದ

ಹೀರಿಕೆ- ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಜ ಸ್ವಾತ್ಮಯಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ನುಡಿಮುತ್ತು. ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ.ಅದರಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಸಾಧನ. ಜನಪದ ಕತೆ, ನಾಡೆ, ಒಗಟು ಮತ್ತು ಲಾವಣಿಗಳೂಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ನಾಡು, ನುಡಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸಾಧಕರನ್ನು ಕುರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಹಾಗೂ ಎತ್ತಿಹಾಸಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃಕ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ.

ಲಾವಣಿಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ. ಲಾವಣಿ ಏರತನೆ, ಸಾಹಸವನ್ನು ಚಣಿಸುಪುದರಿಂದ ವಿರಗಿತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕ ಘಟನೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿದ್ದು ಕಥನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಲಾವಣಿಗಳು ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ ಲಾವಣಿಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ವಾಕ್ಯರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು, ಎತ್ತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ಹಡೆದಿವೆ. ನಡ್ಡದ ಹೊಳಹನ್ನು, ಭಾವಗೀತದ ಸತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಲಾವಣಿಗಳು ಧ್ವನಿ ರಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಪರಗಡಿಗಳಿಂದ ದಾಳಿ-ದಂಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಏರರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಗೋರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನಗಳಿಂದ ಅಮರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವೀರ ಕಲಿಗಳ ವೀರಸಾಹಸ, ಉಜ್ಜಳ ಜೀವನವನ್ನು ವಣಿಸುವ ಕಥನಾತ್ಮಕ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ಲಾವಣಿಗಳು.ಜನತೆಯನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉರುಗಳನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರ ಲಾವಣಿ ಅದಕ್ಕೊಂಡು ನೈಜ ನಿದರ್ಶನ.

ಹಲಗಲಿಯು ಬೇಡರ ಉರು. ಮುಧೋಳ ಸಂಸಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಇಂದಿನ ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಂದು ಕಲಾದಗಿಯು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಫನ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಏದಾರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಲಗಲಿ ಇದೆ. ‘ಹಲಗಲಿಯ ಬಂಟರ ಹತಾರ ಕದನ’ ಎಂಬ ಏರ ರಸಯುಕ್ತವಾದ ಹಾಡುಗಳೇ ಹಲಗಲಿ ಬೇಡರ ಲಾವಣಿಗಳು.

ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದರು. 1857 ರ ಪ್ರಥಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಅನಂತರ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿತ ಕರಣದ ಹುಕುಮನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು.ಈ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯಿರದೆ ಭಾರತೀಯರು ಶಸ್ತ್ರಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹುಕುಮನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಂಗೆಗಳಾದವು. ಹಲಗಲಿಯ ರಾಮ, ಬಾಲ, ಹನುಮ, ಜಡಗ ಮೊದಲಾದ ಏರರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಯಿದ್ದಾರೆ ಕೊಡಲೊಪ್ಪದೆ ದಂಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೆಬಲಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಗ್ನೆದರು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡ ಕಾರಸಾಹೇಬ ಕಲಾದಗಿಯಿಂದ ದಂಡು ಕಳುಹಿಸಿ ಹಲಗಲಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ದಂಗೆ ಎದ್ದವರನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿದನು. ಕಂಪೆನಿ ಸರ್ಕಾರದ ದೊಜನ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಕಥಾನಕವೇ ಈ ಲಾವಣಿ.

ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕೆರಸ್ಥ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವತಂತ್ರೇಮವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಆಶಯ. ಈ ಲಾಂಛನೀಯನ್ನು ಈಗಾಗಿ ಗಂಡ್ರಿಗಿಂತ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ರಿಂತೆಗಳು ಕೃತಿಯಿಂದ ಅಯ್ದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

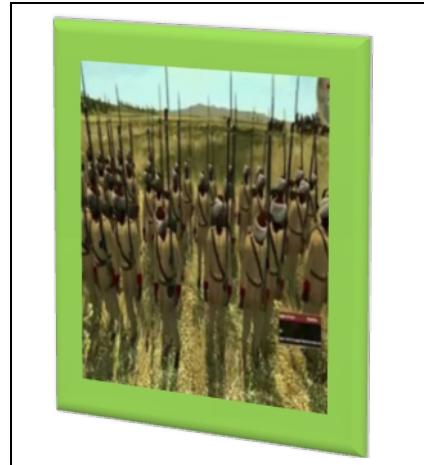
**ಹೊತ್ತು ಬಂದಿತು ಮತ್ತ ನೋಡಿರಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಜನಕ
ಸಿಟ್ಟಿನ ಮಂದಿ ಹಲಗೆ ಬಂಟರು ಮುಟ್ಟಾಲೆಲ್ಲ ದಡಕ || ಪ ||**

ಹೊತ್ತು-ಸಮಯ ,ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಜನ-ಬೇಡರು ಬಂಟರು-ವೀರರು

ಸಾರಾಂಶ

ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಹೋರಾಡುವ ಸಿಟ್ಟಿನ ಜನ ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರಿಗೆ ಹೋರಾಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ಇಂಥಹ ಹಲಗಲಿಯ ವೀರರು ಹೋರಾಡಿದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ನುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ವಿಲಾತಿಯಿಂದ ಹುಕುಮು ಕೆಳಸಿತು ಕುಂಪಣಿ ಸರಕಾರ
ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಜೋರ ಮಾಡಿ ಕೆಸಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಹತಾರ
ಹಲಗರಹಳ್ಳಿ ಮುಧೋಳಿ ಹತ್ತರ ಮೇರೆಯತೋ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಪೂಜೀರಿ ಹನುಮಾ ಬ್ಯಾಡರ ಬಾಲ ಜಡಗರಾಮು ಮನಲತ್ತ
ಕೈಯಾನ ಹತಾರ ಕೊಡಬಾರದೀ, ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಜತ್ತ
ಹತಾರ ಹೋದಿಂದ ಬಾರದು ಜೀವ ಸತ್ತು ಹೋಗನುವುದು ಗೊತ್ತ
ಹೋಡಿರಿ ಜಗತ್ತ ಕೂಡಿ ತೀರ್ಥೇವು ಕುಮಕಿ ನಮ್ಮೆದ್ಯಾವತ್ತ
ಒಳಗಿಂದೊಳಗ ವಚನ ಕೊಟ್ಟರೊ ಬ್ಯಾಡರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲ.
ಕಾರಕೂನನ ಕಪಾಳಕ ಬಡಿದರ ಸಿಪಾಯಿ ನೆಲಕಜತ್ತ
ಅಗಿಂದಾಗ ದುಃಖದ ಸುದ್ದಿ ಸಾಹೇಬಗ ಹೋಯ್ ||1||

ವಿಲಾತಿ – ವಿಲಾಯಿತಿ; ಹುಕುಮ – ಆದೇಶ ; ಹತಾರ – ಆಯುಧ ; ಮನಲತ್ತು – ಹಿತೂರಿ ; ಕುಮಕಿ – ಸಹಾಯ, ಒತ್ತಾಸೆ ; ಕಾರಕೂನ – ನುರಾಸ್ತ ; ಕುಂಪಣಿ; ಕಂಪನಿ – ಈನ್‌ಎ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿದ್ದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಸಾರಾಂಶ

ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರ(ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಈನ್‌ಎ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ) ವಿಲಾಯಿತಿಯಿಂದ (ವಿದೇಶ) ಇಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ಜೋರಮಾಡಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಸಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕಳಿಸಿತು. ಮುಧೋಳಿದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಹಲಗರಹಳ್ಳಿ{ಹಲಗಲಿ}ಜನ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮೇರೆಯಿತು. ಹಲಗಲಿಯ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಪೂಜಾರಿ ಹನುಮಾ, ಬ್ಯಾಡರ ಬಾಲ, ಜಡಗ, ರಾಮ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸತಾಯಿಸಿದರೂ ಕೊಡಬಾರದು.ಆಯುಧಗಳು ಹೋದರೆ (ನಮ್ಮ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ಬಂದು) ನಮ್ಮ ಜೀವ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿತೂರಿ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತೇವೆ ಅವರ ಜೊತೆ(ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದವರ ಜೊತೆ) ಜಗತ್ತ ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ನೇರಿಕೊಂಡು ಒಳಗಿಂದೊಳಗ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಯುಧಗಳನ್ನು

ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಗುಮಾನ್ತನ ಕವಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರು. ಈ ದುಃಖದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಸಿಪಾಯಿಯೋಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸಾಹೇಬನಿಗೆ(ಸೆನೇಟ್‌ರ್) ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಸಿಟ್ಟೆಲ ಮುಂಗೈ ಕಟ್ಟನೆ ಕಡಕೊಂಡ, ಹುಕುಮು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಹೇಬಾಗ ಶುದರಿ ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಮುಟ್ಟಿತೂ ಹಲಗಳ ತಜದ ಮ್ಯಾಗ ಇಂಗಿನ ಮಂದಿ ಗುಂಡು ಹೊಡಿದರೊ ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿಧ್ವಂಗ ಹೊರಗಿನ ಮಂದಿ ಗುಂಡ ಹತ್ತಿ ಸರಿದು ನಿಂತರೊ ಹಿಡಿದು ದಂಗ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕಳುವ್ಯಾರೆ ಬೇಗ, ದಂಡು ಬರಲೆಂತ ಹೀಂಗ ದಂಡ ಬಂದಿತೂ ತಯಾರಾಗಿ ಜಲದ ಮಾಡಿ ಹಲಗಳಗಿ ॥२॥

ದಂಡು - ಸೈನ್ಯ; ಜಲದ - ತೀವ್ರ

ಸಾರಾಂಶ

ಸಾಹೇಬ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವುಚಿಗೊಂಡು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಆಗ ಆಶ್ವದಳ.ಕಾಲ್ಡಳ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಲಗಲಿಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಲಗಲಿಯ ಜನ ಮುಂಗಾರಿನ ಸಿಡಿಲು ಸಿಡಿಯುವ ಹಾಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ಇದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಜನರಿಗೆ(ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸೈನಿಕರು)ಗುಂಡುಗಳು ಬಿದ್ದಾಗ ದಂಗು(ಹೆದರಿ)ಹಿಡಿದು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಂತರು. ಆಗ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೈನ್ಯ ಬರಲಿ ಎಂದು ಸಾಹೇಬ(ಸೆನೇಟ್‌ರ್) ಪತ್ರ ಬರೆದು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ತೀವ್ರವಾಗಿ(ವೇಗವಾಗಿ) ಸೈನ್ಯ ತಯಾರಾಗಿ ಹಲಗಲಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಬೈನ್ಯಾಬೈನ್ಯತ್ತಿ ತಿರಿತಿವಿರ ಕಡಿದರೊ ಏನು ಉಳಯದ್ದಂಗ ನಡುವೆ ಹಾಕೊಂಡು ಹೊಡದರೊ ಗುಂಡ ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ್ದಂಗ ಜಟಿಕಾರರು ಜೋಕ ಮಾಡುತ್ತ, ನಡಿದರೊ ಹೇಳದೆ ಗುಡದಾಗ ಅಗಸಿಗೆ ಬಂದು ‘ಹೆಬಲಕ’ ಸಾಬ ಹೇಳತಾನ ಬುದ್ಧಿಮಾತ ಕೊಡುತ್ತಿವಿ ಕೆಬುಲ ಕೇಳರಿ ಮಾತ, ಹೊಳಗಬ್ಯಾಡರಿ ಸತ್ತ ಅನುವ ಮಾತಿಗೆ ನಂಜಗೆ ಸಾಲದೆ ‘ಹನುಮ’ ಬಂದನೊ ಮುಂದಿತ್ತು ॥३॥

ಅಗಸಿ - ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಚಟೆಕಾರರು - ಆಂಗೇಲ್‌ ಇಂಡಿಯನ್
ಹೆಬಲಕ ಸಾಬ್ - ಹೈನ್ರಿ ಹ್ಯಾವೇಲಾಕ್ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸಾರಾಂಶ

ಅಲ್ಲಿನೆ ಬಂದ ದಂಡು ಬೇಡರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ತಿರುತ್ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ ಏನು ಉಳಯದ ಹಾಗೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರು. ಬೇಡರನ್ನು ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ (ಕರುಣ ತೋರದೆ)ಗುಂಡನ್ನು ಹೊಡೆದರು.ಚಟೆಕಾರರು(ಆಂಗೇಲ್‌ಇಂಡಿಯನ್/ಭಾರತೀಯ ಬ್ರಿಟೀಷರು) ಬೇಡರನ್ನು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತ ಇರುವಾಗ ಬೇಡರು ಗುಡ್ಡದ ಕಡೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಸಾಹೇಬ(ವಿಲಿಯಂ ಹೈನ್ರಿ ಹೆವಲಾಕ್) ಉರಿನ

ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲೀಗೆ ಬಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಶರಣಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ ಸತ್ಯ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ ಎನ್ನವ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಗೆ ಸಾಲದೆ ಹನುಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು.

ಜಡಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೊ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಇವರ ಮೂರ ಫಾತಕರಾ
ಇನಂಬಾಸಂಫಾತಕ ಮಾಡಿದರಿವರ, ನಂಜಗಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಹಿತೂರಾ
ಮೋನ ಮಾಡಿ ನಮದೇಶ ಗೆದಿತಾರೊ ಮುಂದ ನಮಗ ಘೋರಾ
ಅಂದು ಹೊಡೆದಾನೊ ಒಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಆದ ಸಾಹೇಬನ ಟಾರಾ

‘ಕಾರ’ ಸಾಹೇಬ ಬೀಂಕಿ ಜೊರಾದ ಲಾಟ ಮಾಡಂತನೊ ಉರಾ
ಸಿಟ್ಟಲೆ ಹೊಡೆದರು ಸಿಡಿಲಸಿಡಿದ್ದಾಂಗೆ ಗುಂಡು ಸುರಿದಾವ ಭರ್ಮಾರು
ಹನುಮ ಹೇಳುತ್ತಾನ ಗುಂಡು ಹೊಡಿದು ಕೆರ ಕೆಡವು ನಷ್ಟ ಬಾರ
ಮುನ್ನೂರ ಮಂದಿ ಚೈಮಾನ್ಯಗ ಬಂದರ ಆಗ ನೋಡೊ ಜೋರಾ

ಇಮನು ಇದುರಿಗೆ ನಿಂತಾ ಐನೂಮಂದಿಗೆ ಮತ್ತು
ಬಾಲನು ಮಾಡಿದ ಕಸರತ್ತು. ಕುದುರಿಯ ಕಡಿದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು
ರಾಮನ ಕಡಿತ ವಿಪರೀತಾ. ಕಾಲುವೆ ಹರಿತೊ ರಕ್ತ
ಸಾವಿರ ಆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೂಗತಾನೊ, ಕಡಿಕಡಿರಿ ಅಂತ ಮತ್ತು
ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಹಿಂಗ ಕಡಿದು ಸತ್ತರೊ ಹಲಗಾಲ ಬಂಟರಣ್ಣ ಜನಕ ॥4॥

ಫಾತಕ – ದ್ಯೋಹಿ ; **ಫಾತಕರು**–ಹೋಸಗಾರರು, ವಂಚಕರು; **ಪಿತೂರಿ**–ಕುತಂತ್ರ, ಒಳಸಂಚಯ ; **ಘೋರ** –
ಆಪತ್ತು, ತೀಕ್ಷ್ಣ ; **ಭರಮೂರ**–ಯತೇಚ್ಚು ; **ಕಸರತ್ತು** –ಚಮತ್ವಾರ.
ಕಾರಸಾಹೇಬ – ಅಲೆಗ್ಗಾಂಡರ್ ವಿಲಿಯಂ ಕೆರ್ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಸಾರಾಂಶ

ಜಡಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಇವರನ್ನು ಹೊಡಿಯಿರಿ , ಇವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಸಗಾರರು, ವಿಶ್ವಾಸವಂಚಕರು ಇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಒಳಸಂಚಿಸಿದ ಹೋಸಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಆಪತ್ತು ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಾಹೇಬ ಭಯಭೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಉರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಸೈನಿಕರು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಲು ಸಿಡಿದ ಹಾಗೆ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದರು, ಗುಂಡುಗಳು ಯತೇಚ್ಚವಾಗಿ ಸುರಿದವು. ಆಗ ಹನುಮ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಇವರನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಕೆಡವಿ ನಾಶ ಮಾಡಿರಿ. ತಕ್ಷಣ ಮೂರುನೂರು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಮೈಮೇಲೆ ವರಗಿದರು. ಆಗ ಕದನ ಜೋರಾಯ್ಯ. ಭೀಮನು ಎದುರಿಗೆ ನೀಂತ ಏದು ನೂರು ಮಂದಿಯನ್ನು, ಬಾಲನು ಚಮತ್ವಾರ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರು. ರಾಮನ ವಿಪರೀತ ಕಡಿತದಿಂದ ರಕ್ತದ ಕಾಲುವೆಯೇ ಹರಿಯಿತು. ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ(ಹಲಗಲಿಯ ಜನರಿಗೆ) ಒಬ್ಬ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿರೋ ಎಂದು. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕಡಿದು ಸತ್ತು ಹೋದರು. ಇವರು ಹಲಗಲಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ವೀರರು.

ಕೊಡಲ ಕೊಲರೆ ಕುಡ ಕೆಬ್ಬಿಣ ಮೋಸರು ಬೆಣ್ಣಿ ಹಾಲಾ
 ಉಪ್ಪು ಎಣ್ಣೆ ಅರಿಸಿಣ ಜೀರಗಿ ಅಕ್ಕಿಸಕ್ಕಾರಿ ಬೆಲ್ಲಾ
 ಗಂಗಾಳ ಜೆರಗಿ ಮಂಗಾಳ ಸೂತ್ರ ಹೋದವು ಜಿಂಸುಕಲ್ಲಾ
 ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಅತ್ತು ವಣಿಸಿ ಹೇಳಲ ನಾನೆಷ್ಟ್ತಾ
 ಸಿಕ್ಕದ್ದು ತಗೊಂಡು ಸರದ ನಿಂತರೊ ಉರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಾ
 ಬೂದಿ ಮಾಡ್ಯಾರೊ ಹಲಗಲ ಸುಟ್ಟು ಗುತ್ತುಂಜಯಲಲ್ಲಿಳಷ್ಟು
 ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತೊ ಕೆಟ್ಟಿ ವಣಿಸಿ ಹೇಳದೆ ಕಂಡಷ್ಟು
 ಕುಟುಕೊಂಟ ಕಲ್ಲೇಶನ ದಯದಿಂದ ಹಾಡಿದೆನಷ್ಟ್ತಾ ಜನಕಾ ॥೨॥

ಕೋರೆ-ಕುಡಗೋಲು.(ರಾಗಿ,ಭತ್ತು ಇತ್ತಾದಿ ಪೈರುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಬಳಸುವ ವಕ್ರವಾಗಿರುವ ಸಾಧನ ಬೇಡರು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು) ಕುಡ- ನೇಗಿಲು,ಕುಂಟಿಗಳಿಗೆ ಹಾಸುವ ಕೆಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿ ; ಚರಿಗೆ - ತಂಬಿಗೆ ; ಕೊಳ್ಳಿ - ಬೆಂಕಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಕೊಡಲಿ, ಕುಡಗೋಲು, ಕುಡ, ಕೆಬ್ಬಿಣ, ಮೋಸರು ,ಬೆಣ್ಣೆ, ಹಾಲು, ಉಪ್ಪು ,ಎಣ್ಣೆ ,ಅರಿಸಿಣ, ಜೀರಗಿ , ಅಕ್ಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆಲ್ಲ, ಗಂಗಳ, ತಂಬಿಗೆ, ಮಂಗಳಸೂತ್ರ, ಬೀಸುವಕಲ್ಲು – ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು(ಲಾಟಿ ಮಾಡಿ) ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ನಾನೆಷ್ಟು ವಣಿಸಿ ಹೇಳಲಿ, ಉರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು ದೂರ ನೀರಿತರು. ಬೂದಿ ಮಾಡಿ ಹಲಗಲಿಯ ಎಳ್ಳಷ್ಟು(ಎಳ್ಳಕಾಳು) ಗುರುತು ಉಳಿಯದೆ ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ವಣಿಸಿ ಹೇಳದೆ ಕಂಡೊಷ್ಟು ಕುಟುಕೊಂಟಿಯ ಕಲ್ಲೇಶನ ದಯದಿಂದ ಹಾಡಿದೆನೋ ಅಣ್ಟಾ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಹಾಡಿದೆನು.

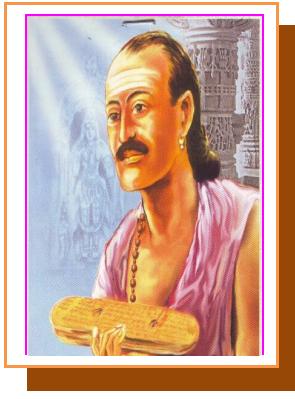
ಪದ್ಯಪಾಠ - 04

ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು

-ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಜನೀಯ ಕೃತಿಗಳು. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ಶ್ರವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾವ್ಯಗಳು ಉಳಿದು ಬೆಳೆದುಬಂದಿವೆ. ಉತ್ತಮಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೇ ಶೌರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ವೀರತನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ಅವನಿಗಾಗಲಿ, ಅವನ ಹಿರಿಯರಿಗಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ‘ದಾಯಾದಿಗಳ ಕಲಹ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೂ ಹೇತು’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ದಾಯಾದಿಗಳೊಳಗಿನ ದೇಷ ಅನೂಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನವನ್ನು ಮನೆಯನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ಮಹಾಭಾರತ” ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನವು ದುರ್ಯೋಧನನ ಹತದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದಾದಾಗ ಧರ್ಮಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಭೇದತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿ, ಅಸಾಮಾನ್ಯನೂ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ, ದಾನಕ್ಕೆ, ಉದಾತ್ತತೆಗೆ, ಕರುಣಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಎಂತಹ ಸಂಕಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು ; ಅವನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಯೇಯ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೋಡಿದ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯಾಧಗೊಂಡಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಆಶಯ.

ಕೆವಿ ಪರಿಚಯ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಗದುಗಿನ ನಾರಾಣಪ್ಪ ಶ್ರೀ.ಶ. 1430 ರಲ್ಲಿ ಗದಗ ಪ್ರಾಂತದ ಕೋಳಿವಾಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಸರ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ (ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪರ್ವ) ರಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಅಭಿದಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ. ‘ಕರ್ಣಾಟಭಾರತಕರ್ಥಾಮಂಜರಿ’ ಈತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಭಾರತ, ಗದುಗಿನ ಭಾರತ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈತ ಏರಾವತ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವನ್ನು ನಿರಗಳವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ “ರೂಪಕಸಾಮೃಜ್ಯ ಜಕ್ಕುವರ್ತಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿತ ಕರ್ಣಾಟಭಾರತಕರ್ಥಾಮಂಜರಿ ಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳಷಣೆಯಿಂದ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು ಕಾವ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

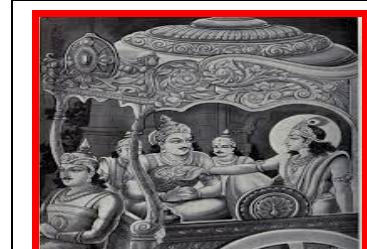
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬದುಕು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬಿಡು ನಾಶಮಾಡುವವರೆಗೂ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಫೋರ್ಮಾಟವಾದುದು ಎಂಬ

ಅರಿವಿರುವುದಾದರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹತ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಗೆಲ್ಲಲು, ಉಳಿಯಲು ವಿವಿಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಹಜ, ಶತ್ರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮರಕ್ಕಿಣಿದು ಕಾದಾಡುವ ಮುನ್ನ ಶತ್ರುಬಲದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಗೆಲಪು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ರಾಜತಂತ್ರ. ಅದರಂತೆ ಧರ್ಮ ಪಾಂಡವರ ಪರವಿದ್ದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರ ಪಕ್ಷದ ವೀರಕರಣ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತನ್ನವರಿಗೆ ಆತನಿಂದ ಅಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಹೃದಯವಿದ್ರುವಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು ಎಂಬ ಈ ಪದ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿತಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಂತ ಕೃಷ್ಣ ಒಂದು ಕಡೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೇಗೆ ಬದ್ಧನಾದ ಕರ್ಮ ಇನ್ನೋಂದು ಕಡೆ. ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಅಸಹಾಯಕನಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋವು, ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಳಲುವ ಕರ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಿರಿಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಥೆ

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಯನಿಮಿತ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತನಾದ ಕೌರವನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ದ್ಯುತಕ್ಕ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ನೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ದ್ಯುತದ ಪಣದಂತೆ ಹನ್ನಿರಡು ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿಬಂದ ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞಾತವಾಸವು ಪೂರ್ವವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೆಪವನ್ನೂಡಿ ಕೌರವನು ರಾಜ್ಯ ನೀಡಲು ನೀರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂಧಾನದ ಮುಖೇನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಧಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಿಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ದುರೋಧನನ ಬಲವನ್ನು ಕುಗ್ರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೊದಲು ವಿದುರನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾದ ಕೌರವ ವಿದುರನನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡ ವಿದುರ ಅಪ್ರತಿಮಾದ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುರಿದು ಯುದ್ಧದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಂಧಿ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧವೇ ಸಿದ್ಧ ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲ ಇನ್ನೋರೆ ಬಲಶಾಲಿ ಕರ್ಮನಿಂದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದಿಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭವೇ ಪ್ರಕೃತ ಪಾಠಭಾಗ.

ಇನತನೂಜನ ಕೂಡೆ ಮೈದುನ
ತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು
ದನುಜರಿಪು ಬರಸೆಳಿದು ಕುಳಿರಿಸಿದನು ಹೀರದಲ
ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ ಸಮನೇ
ವನೆಯೆ ದೇವ ಮುರಾರಿಯಂಜುವೆ
ನೆನಲು ತೋಡೆಸೋಂಕಿನಲ ಸಾರಿದು ಶೌರಿಯಂತೆಂದ || 1 ||

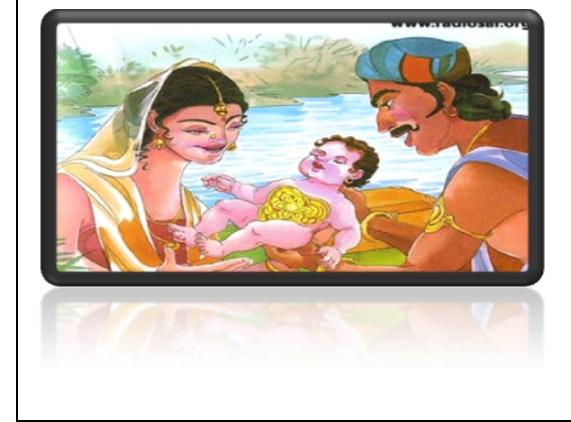
ಇನ+ತನೂಜನ ಕೂಡೆ ಮೈದುನತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು ದನುಜರಿಪು ಬರಸೆಳಿದು ಕುಳಿರಿಸಿದನು ಹೀರದಲ್ಲಿ, ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ+ಅಡಿಗಳಲ ಸಮನೇವನೆಯೆ ದೇವ ಮುರಾರಿ+ಅಂಜುವೆನು+ಎನಲು ತೋಡೆ ನೋಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾರಿದು ಶೌರಿ+ಇಂತು+ಎಂದ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಇನ-ಸೂರ್ಯ; ತನೂಜ-ಮುಗ; (ಇನತನೂಜ-ಕರ್ಮ) ದನುಜ-ರಾಕ್ಷಸ; ರಿಮ-ಶತ್ರು; ಅಡಿ-ಪಾದ ; ಶೌರಿ-ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರಿ = ಮುರ+ಅರಿ; ಮುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವಧಿಸಿದವನು ಮುರಾರಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ಸಾರಾಂಶ

ಕೃಷ್ಣನು , ಕಣಣನ ಜೊತೆಗೆ ಮೈದುನತನದ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಕೃಯಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ರಥದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕಣಣನು “ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ ಕೂಡುವವನು ಇಂತವನಿಗೆ ಸಮಗೋರವವೇ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ ಸೋಕುವಂತೆ ಕಣಣನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಭೇದವಿಲ್ಲಿಲೆ ಕಣ ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳೆ
ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂ
ವಾದಿಸುವಡಷ್ಟುಯಕೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಣಿ
ಮೇದಿನಿಷಪತಿ ನೀನು ಜಿತ್ತುದೊ
ಜಾದುದರಿವಿಲ್ಲಿನುತ ದಾನವ
ಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲ ಜತಿದನು ಭಯವ || 2 ||

ಭೇದ+ಇಲ್ಲು ಎಲೆ ಕಣ ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳು ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂವಾದಿಸುವಡೆ+ಅನ್ವಯಕೆ ಮೊದಲು+ಎರಡು+ಇಲ್ಲು ನಿನ್ನ+ಆಣಿ ಮೇದಿನಿಷಪತಿ ನೀನು ಜಿತ್ತುದೊಳ್ಳಿ+ಆದುದು+ಅರಿವಿಲ್ಲ+ಎನುತ ದಾನವಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಭೇದ-ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಅನ್ವಯ-ವಂಶ; ಮೇದಿನಿ-ಭೂಮಿ; ರವಿಸುತ್ತ-ಕಣ; ರವಿ-ಸೂರ್ಯ; ಸುತ-ಮಗ;ದಾನವ-ರಾಕ್ಷಸರು; ಸೂದನ-ವೈರಿ,(ದಾನವಸೂದ-ಕೃಷ್ಣ)
ಯಾದವರು = ಯದುವಿನ ವಂಶಸ್ಥರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯದುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿಂಬಣಯಾನುಸಾರ ಯಾದವರು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರೋಧನನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು.

ಸಾರಾಂಶ

“ಎಲ್ಲೆ ಕಣ ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳೆಗೆ(ಪಾಂಡವರು)ಯಾದವರು(ಕೃಷ್ಣನ ವಂಶದವರು) ಕೌರವರೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ವಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ.(ಈ ವಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಕರು) ನಿನ್ನಾಣಿಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ (ರಾಜ್ಯದ)ಒಡೆಯ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ.” ಎನ್ನುತ್ತ ಕಣಣನು ಕಣಣನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿದನು.

ಲಲನೆ ಪಡೆದಿಂದ್ಯೈಸು ಮಂತ್ರಂ
ಗಳ ಮೊದಲಾಗ ನೀನು ನಿನ್ನಯ
ಬಳ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಳಜಿಮ
ಫಲಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಕೆದನೆ
ಯಾ ನಕುಲ ಸಹದೇವರಾದರು
ಬಳಕ ಮಾದ್ರಿಯಲೊಂದು ಮಂತ್ರದೊಂಬಳಿಸಿದರು ॥ ೩ ॥

ಲಲನೆ ಪಡೆದ+ಕ್ಷ+ಎದು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಬಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ ಫಲಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದನೆಯಲ್ಲಿ ನಕುಲಸಹದೇವರಾದರು ಬಳಿಕ ಮಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಮಂತ್ರದೊಳ್ಳೋ+ಇಬ್ಬರು ಉದಿಸಿದರು. ಲಲನೆ-ತರುಣಿ; ಬಳಿ-ಅನಂತರ; ಗದ್ವಗೇ-ಹೀತ; ಕಿಂಕರ-ಸೇವಕ; ಸಂತತಿ-ವಂಶ

ಪದಗಳ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಥ

ಲಲನೆ-ತರುಣಿ(ಕುಂತಿ); ಬಳಿ-ಅನಂತರ

ಸಾರಾಂಶ

“ಕುಂತಿ ಪಡೆದ ಎದು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜನಿಸಿದೆ, ಅನಂತರ ಎರಡನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯ ,ಮೂರನೆಯಾತ (ಮೂರನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ) ಕಲಿಭೀಮನೇನ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಂತ್ರ ದಿಂದ ಅಜುಂನ ಜನಿಸಿದನು. ಎದನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾದ್ರಿ ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಪಡೆದಳು”. ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕಣಣ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಮೂರಕೆ ವಿಷಯ: ಕುಂತಿ ದೂರಾಸನ ಮುನಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಬದು ಮಂತ್ರರೂಪದ ಪರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಪರಿಳ್ಳೆಯ ಕುತೂಹಲವಾಗಿ ತರುಣಿ ಇದ್ದಾಗಿ ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಕಣಣನು ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಯಗೊಂಡು ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಹೊರಿಯತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸೂತನೊಬ್ಬಿ ಸಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇ ಕಣ. ನಂತರ ಕುಂತಿ ಯಮರೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ,ಮೂರನೆಯಾಗಿ ವಾಯುದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಜಿಂಘಸೇನನನ್ನು ,ನಾಲ್ಕನೆಯಾಗಿ ಇಂದ್ರದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಅಜುಂನನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಉಂದ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಮಾದ್ರಿಗಿ (ಹಾಂಡುವಿನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ) ನೀಡಿದಳು, ಮಾದ್ರಿ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಯರನ್ನು ನೆನೆದಳು ಆಗ ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು.

ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಮುರದ ರಾಜ್ಯದ
ಇನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು ಹಾಂಡವ
ಜನಪ ಕೌರವ ಜನಪರೋಲ್ಕೈಸುವರು ಗಂಡುಗೆಯ
ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರಪೆರಡು ಸಂತತಿ
ಯೆಸಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋ
ಧನನ ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ಹೇಳಿಂದ ॥ ೪ ॥

ಪದ್ಗಂಜ ಅಥವಾ

ಗದ್ದಗೆ-ಪೀಠ; ಕಿಂಕರ-ಸೇವಕ; ಸಂತತಿ-ವಂಶ; ಎನಿಸಲೊಲ್ಲದ-ಇಷ್ಟಪಡದ, ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ-ಎಂಜಲಿಗೆ, ಕೈಯಾನು-ಕೈಚಾಚು

ಸಾರಾಂಶ

ಕೃಷ್ಣನು “ ಎಲ್ಲೆ ಕರ್ಣನೆ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಮೇಯನ್ನು(ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು) ಪಾಂಡವ ರಾಜರು ,ಕೌರವ ರಾಜರು ನಿನ್ನ ಪೀಠವನ್ನು ಓಲ್ಲೆಸುತ್ತಾರೆ.(ಒಮ್ಮುತ್ತಾರೆ) ನಿನಗೆ ಈ ಏರಡು ವಂಶಗಳು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಬಾಯೆಂಜಲಿಗೆ ಕೈಚಾಚುವುದು ಸರಿಯೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಎಡದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರರ
ಗಡಣ ಬಲದಲ ಪಾಂಡು ತನಯರ
ಗಡಣವಿದಿರಾ ಮಾದ್ರ ಮಾಗಧ ಯಾದವಾದಿಗಳು
ನಡುವೆ ನೀನೊಲಗದೊಳಿಪ್ಪುವ
ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಜಿನುಟು ಕುರುಪತಿ
ನುಡಿನೆ ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆಂದ || ೫ ||

ಎಡದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೌರವ+ಇಂದ್ರರ ಗಡಣ ಬಲದಲ ಪಾಂಡು ತನಯರ ಗಡಣವು +ಇದಿರಲಿ ಮಾದ್ರ ಮಾಗಧ ಯಾದವ + ಆದಿಗಳು ನಡುವೆ ನೀನು + ಓಲಗದೊಳು + ಒಮ್ಮುವ ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಜಿನುಟು ಕುರುಪತಿ ನುಡಿನೆ ಜೀಯ ಹಸಾದ + ಎಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆ + ಎಂದ.

ಪದ್ಗಂಜ ಅಥವಾ

ಗಡಣ-ಸಮೂಹ; ಕಡು- ಅತಿ; ಹಸಾದ(ದ್ವಾ)-ಪ್ರಸಾದ(ತ್ಸಂ)

ಸಾರಾಂಶ

ಮುಂದುವರಿದು

ಕೃಷ್ಣ “ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಮೂಹ, ಬಲಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುಪತ್ರರ ಸಮೂಹವಿರಲು ಎದುರಿಗೆ ಮಾದ್ರ,ಮಾಗಧ,ಯಾದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ ನೀನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜನಭಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅತಿಯಾದ ಸೊಬಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಯೋಧನ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಒಡೆಯ ಪ್ರಸಾದ(ಅನುಗ್ರಹ)ವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೊರಳೆ ಸೇರೆ ಹಿಗ್ಗಿದವು ದೃಗುಜಲ
 ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು ನೋಂದನಕಟಾ
 ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ
 ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೊಗೆದೊರೆರುಹುಹದೆ
 ಬರಿದೆ ಹೋಮುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ
 ನರುಹಿ ಕೊಂದನು ಹಲವು ಮಾತೇನೆಂದು ಜಿಂತಿಸಿದ || 6 ||

ಕೊರಳೆ ಸೇರೆ ಹಿಗ್ಗಿದವು ದೃಗುಜಲ ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು + ನೋಂದನು + ಅಕಟಾ ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡು + ಆದುದು + ಎಂದನು ಮನದ + ಒಳಗೆ ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೊಗೆ + ತೋರದೆ + ಉರುಹದೆ ಬರಿದೆ ಹೋಮುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವನು + ಅರುಹಿ ಕೊಂದನು ಹಲವು ಮಾತು + ಏನು + ಎಂದು ಜಿಂತಿಸಿದ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ದೃಗುಜಲ-ಕಣ್ಣನೀರು; ಉರವಣಿಸು-ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಕಡು-ಅತಿ; ಹಗೆ-ಶತ್ರು; ಅರುಹು-ಹೇಳು.

ಸಾರಾಂಶ

ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಣಣ ಕೊರಳೆ ನರಗಳು ಬಿಗಿದವು, ಕಣ್ಣೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ನೋಂದುಕೊಂಡನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯೋ ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತಲ್ಲ, ಕೃಷ್ಣನ ವೈರತ್ವದ ಬೆಂಕಿ (ಸಿಟ್ಟು) ಹೊರಗೆ ತೋರದೆ(ತನ್ನ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸದೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲ) ಸುಡದೆ ಹೋಗುವುದೇ(ಸುಡದೆ ಇರಲಾರದು). ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದನು ಮುಂದೇನು ಮಾತಾನಾಡುವುದು ಎಂದು ಜಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು.

ಏನು ಹೇಳ್ಯಿ ಕಣಣ ಜಿತ್ತು
 ಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿ
 ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ
 ಹಾನಿಯಲ್ಲಿನಾಂತೆ ನುಡಿ ನುಡಿ
 ಮೌನವೆತಕೆ ಮರುಖುತನ ಬೀ
 ಡಾನು ನಿನ್ನಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕೇಳಿಂದ || 7 ||

ಏನು ಹೇಳ್ಯಿ ಕಣಣ ಜಿತ್ತುಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿಸೂನಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ಹಾನಿ + ಇಲ್ಲ + ಎನ್ನ + ಆಂ ನುಡಿ ನುಡಿ ಮೌನವು + ಏತಕೆ ಮರುಖುತನ ಬೀಡ + ಆನು ನಿನ್ನ + ಅಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೇಳು + ಎಂದ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಗ್ರಾನಿ-ತಲ್ಲಣ; ಜಿತ್ತು-ಮನಸ್ಸು; ಸೂನುಗಳು-ಮಕ್ಕಳು

ಸಾರಾಂಶ

ಕೃಷ್ಣನು “ ಏನು ಹೇಳು ಕಣ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ತಲ್ಲಿಂ ಯಾವುದು ? ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ ? ಎನ್ನಣೆಗೂ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡು ಮೌನವೇತಕೆ, ಭ್ರಮಗೊಳಗಾಗುವುದು ಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ
ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನ್ನಲ್ಲ ಕೊಂತೇ
ಯರು ಸುಯೋಧನರಿನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆಪಳ್ಳ ಮನವಿಲ್ಲ
ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗೆ ಹಗೆವರ
ಶಿರವನರಿದೊಷ್ಟಿಸುವೆನೆಂಜಿ
ಭರದೊಳಡೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ || ४ ||

ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೊಂತೇಯರು ಸುಯೋಧನರು + ಎನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆಪಳ್ಳ ಮನವು + ಇಲ್ಲ ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗೆ ಹಗೆವರ ಶಿರವನು + ಅರಿದು + ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು + ಎಂಬ + ಈ ಭರದೊಳು + ಇದೇನು ಕೌರವ + ಇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು + ಎಂದ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಮಹಿ-ಭೂಮಿ; ಬೆಸಕ್ಕೆ-ಸೇವೆ ; ದಾತಾರ-ಒಡೆಯು ; ಹಗೆ-ವೈರಿ
ಮಾಧವ = ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಧರ-ಧರಿಸಿದವ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವ-ವಿಷ್ಣು-ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ
(ಕೃಷ್ಣನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ)

ಸಾರಾಂಶ

ಆಗ ಕಣ ನು “ಹೇ ಮರುಳು ಮಾಧವ(ಕೃಷ್ಣ) ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭೂಮಿಯ ಸಿರಿಗೆ(ಇಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ) ಸೋಲುವವನಲ್ಲ, ಕುಂತಿಯ ಪ್ರತಿರು , ದುಯೋಧನರಿಂದ ಎನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಕಾಪಾಡಿದ(ಸಾಕಿದ)ಒಡೆಯನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು ಎಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡನು ಆದರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನನ್ನು (ದುಯೋಧನನ)ಕೊಂಡೆ ನೀನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾ
ತಾರನಾತನ ಹಗೆಯೀ ಹಗೆ ಕೈ
ಘಾರವೇ ಕೈವಾರವಾದಂತಹನು ಕುರುನೃಪತಿ
ಶೌರಿ ಕೇಳಿ ನಾಳಿ ಸಮರದ
ಸಾರದಲ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭೂಜ
ಶೌರಿಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲನವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲ || ९ ||

ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾತಾರನ್ + ಆತನ ಹಗೆಯೇ ಹಗೆ ಕೈವಾರವೇ ಕೈವಾರ + ಆದಂತೆ + ಅಹೆನು ಕುರುನೃಪತ್ತಿ ಶಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಿ ನಾಳೆ ಸಮರದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭುಜ ಶಾರಿಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲನವನು ಹಾಂಡುತನಯರಲ್ಲಿ.

ಪದಗಳ ಅಥವಾ

ಕೈವಾರ-ಹೊಗಳಿಕೆ; ಶಾರಿಯ-ಶಾಯಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಮುಂದುವರಿದು, ಕಣಣನು “ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ(ದುಯೋಧನ) ನನಗೆ ಒಡೆಯ, ಆತನ ವೈರಿಗಳು ನನಗೂ ವೈರಿಗಳೇ, ಆತನ ಹೊಗಳಿಯೇ ನನ್ನ ಹೊಗಳಿಕೆ (ಆತನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದಂತೆ) ದುಯೋಧನ ಆದಂತೆ ಆಗುವೆನು (ಆತನಿಗೆ ಆದದ್ದು ನನಗೂ ಆಗಲಿ) ಕೃಷ್ಣನೇ ಕೇಳುತ್ತಿನ ನಾಳೆನ ಸಮರದಲ್ಲಿ, ಹಾಂಡುವಿನ ಮತ್ತು ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭುಜಭುಲದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು, ಅದರ(ಶಾಯಿದ) ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾರಿಗೊತ್ತಣಾಯ್ತು ನಾಳನ
ಭಾರತವು ಚತುರಂಗ ಬಲದಲ
ಕೌರವನ ಖುಣ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲ ಸುಭಟಕೋಳಣಯನು
ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶ
ರಿರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ
ವಿರರ್ಪೇವರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವಸೆಲನಾಣಿ ॥10॥

ಮಾರಿಗೆ + ಜೀತಣವು + ಆಯ್ತು ನಾಳೆನ ಭಾರತವು ಚತುರಂಗ ಬಲದ ಕೌರವನ ಖುಣ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲ ಸುಭಟ ಕೋಟಿಯನು ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯ + ಅವಸರಕ್ಕೆ ಶರಿರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ ವೀರರು + ವಿವರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವ ಸವಿನ + ಆಣೆ

ಪದಗಳ ಅಥವಾ

ಖುಣ-ಹಂಗು ; ರಣ-ಯುಧ್ ; ಅವಸರ-ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯ
ಚತುರಂಗಬಲ = ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳಗಳನೊಳ್ಳಳಗೊಂಡ ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹ.
ರಾಜೀವ ಸವಿ = ರಾಜೀವ-ಕಮಲ (ತಾವರೆ); ಸವಿ-ಗೆಳೆಯ = ತಾವರೆಯ ಗೆಳೆಯ=ನೂರ್ಜೆ.

ಸಾರಾಂಶ

ಮುಂದುವರಿದು ಕಣಣನು “ ಚತುರಂಗ (ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯ) ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಳೆನ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ವೀರಯೋಧರನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೌರವನ ಖುಣ ತೀರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಡೆಯನ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಶರಿರವನ್ನು ತೆಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೂರ್ಜನ ಮೇಲಾಣೆ ನಿನ್ನ ಆ ವೀರರೊವರನು(ಹಾಂಡವರು) ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

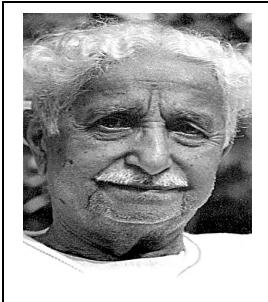
॥ಇತಿ ಪದ್ಯಂ ಸಮಾಪ್ತಿ॥

೨. ಹಸುರು

– ಕುವೆಂಪು

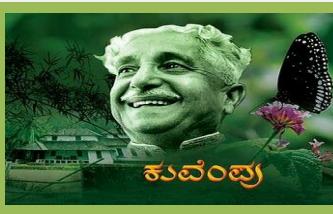
ಕುವೆಂಪುರವರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದರೆ ಸಾಕಾಶ್ ದೇವರು. ಸದಾ ಒಂದಿಲೊಂದು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕವನಗಳೊಂದಾದ ‘ಹಸುರು’ ಕವನವು ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸದ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಹಚ್ಚು ಹಸುರನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಕವನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ವಾಸನಾಭಾವದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಕುಪ್ಪಳಿಯ ‘ಕವಿಶೈಲ’ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಸೊಂದಯಾರ್ಥನುಭವ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಹಸುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುವೆಂಪು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಮೀಪ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಸ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಹಸುರೇ ಆಗನ, ಮುಗಿಲು, ಗದ್ದ, ಬಯಲು, ಸಂಜೀ, ಹಾಗಂಪು, ಹಕ್ಕಿಯ ಧನಿ, ಕಡಲಿನವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕವಿ ಹಸುರಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕವನದ ಮುಖಾಂತರ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕವಿಪ್ರಜ್ಞಿಗೆ ‘ಪ್ರಕೃತಿ ಒಲುಮೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ’. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಈ ಚಿಂತನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿವೆ. ಈ ಕವಿತೆಯು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ‘ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯತೆಗೂ’, ‘ಕವಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಒಂದಾಗುವ ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಅದ್ವೈತ ಸ್ಥಿತಿಗೂ’ ಸಮರ್ಥ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ‘ಪ್ರಕೃತಿಕಾಶಿ’ ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಕುವೆಂಪು ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕುಪ್ಪಳಿ ವೇಂಕಟಪ್ಪ ಮಟ್ಟಪ್ಪ ಅವರು ಶಿವಮೌಗ್ಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಸಮೀಪದ ಕುಪ್ಪಳಿಯಲ್ಲಿ 1904 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.. ಹೊಳೆಲು, ಹಾಂಚೆಜನ್ಯ, ಪ್ರೇಮಕಾಶೀಲರ, ಹಕ್ಕಿಕಾಶಿ – ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು. ನನ್ನ ದೇವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು, ಸಂನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು – ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು. ಕಾನೂರು ಹೆಗ್ಡಡತಿ, ಮಲೆಗಳಲ್ಲ ಮದುಮಗಳು – ಕಾದಂಬರಿಗಳು. ತಮೇಳನಂದನ, ರಸೋಳಷ್ಟೆಸ: – ವಿಮಾರ್ಶ ಸಂಕಲನಗಳು. ಅಮುಲನ ಕಥೆ, ಮೋಳಡಣಣ ತಮ್ಮ, ಬೊಮ್ಮನಹಕ್ಕಿಯ ಕಿಂದರಿಜೊಳಗಿ – ಮಕ್ಕಳ ಮಸ್ತಕಗಳು. ಜಲಗಾರ, ಯಮನ ಸೋಲು, ಬೀರಳೆ ಕೊರಳೆ – ನಾಟಕಗಳು. ನೆನಹಿನ ದೋಳಣಿಯಲ್ಲ – ಆತ್ಮಕಥನ. ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು 1968ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಹಿರಳ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, 1988ರಲ್ಲಿ ಪಂಜ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ದೊರಕಿವೆ. ಇವರಿಗೆ 1964ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕರ್ಮಿ, 1992ರಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ.

ನವರಾತ್ರಿಯ ನವಧಾತ್ರಿಯ
ಈ ಶ್ಯಾಮಲ ವನಧಿಯಲಿ
ಹಸುರಾದುದೊ ಕವಿಯಾತ್ಮಂ
ರಸಪಾನ ಸ್ಥಾನದಲಿ!

ಅಶ್ವಯುಜ ಮಾಸದ ನವರಾತ್ರಿಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೋಸಭೂಮಿಯ ಹಾಗೇ ಕಾಣುವ ನೀಲವಣಂದ ಹಸುರಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಆತ್ಮವೂ ಕೂಡ ಹಸುರಾಗಿ ರಸಪಾನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಹೋಗಿದೆ

ಹಸುರಾಗನ; ಹಸುರು ಮುಗಿಲು;
ಹಸುರು ಗದ್ದೆಯಾ ಬಯಲು;
ಹಸುರಿನ ಮಲೆ; ಹಸುರು ಕಣಿಪೆ;
ಹಸುರು ಸಂಜೆಯೀ ಬಿಸಿಲೂ!

ಹಸುರಾಗಿರುವ ಆಕಾಶ,ಹಸುರಿನ ಮುಗಿಲು,ಹಚ್ಚಿಹಸುರು ಗದ್ದೆಯ ಬಯಲು,ಹಸುರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಹಸುರಾಗಿರುವ ಕಣಿಪೆಗಳು ,ಸಂಜೆಯ ಬಿಸಿಲೂ ಕೂಡ ಹಸುರಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅಶ್ವೀಜದ ಶಾಲಿವನದ
ಗಿಳಿಯೆದೆ ಬಣ್ಣದ ನೋಟ;
ಅದರೆಡೆಯಲಿ ಬನದಂಚಲಿ
ಕೊನೆವೆತ್ತಡಕೆಯ ತೋಟ!

ಅಶ್ವಯುಜ ಮಾಸದ ಆ ದಿನ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು ಗಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದಂತೆ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅದರ ಪಕ್ಷಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗೊನೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುವ ಅಡಕೆಯ ತೋಟ ಹಸುರಾಗಿದೆ

ಅದೊ ಹುಲ್ಲಿನ ಮಕಮಲ್ಲಿನ
ಪೊಸಪಚ್ಚೆಯ ಜಮಲಾನೆ
ಪನರಿಸಿ ತಿರೆ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿರೆ
ಬೇರೆ ಬಣ್ಣವನೆ ಕಾಣೆ!

ಅದೋ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಯಂತಿರುವ ಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸು(ಹೊದಿಕೆ) ಎಳೆಯ ಜಿಗುರಿನ ಹೊಸ ಹಸುರಿನ ಜಮಖಾನೆಯಾಗಿ ಹರಡಿ ಭೂಮಿಯ ಮೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವವಾಗ ಹಸುರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬಣಿವನ್ನು ಕಾಣಲಾರೆ.

ಹೊಸ ಹೂವಿನ ಕಂಪು ಹಸುರು,
ಎಲರಿನ ತಂಪೂ ಹಸುರು!
ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊರಲೀಂಪು ಹಸುರು!
ಹಸುರು ಹಸುರಿಳೆಯಸಿರೂ!

ಹೊಸ ಹೂವಿನ ಕಂಪು(ಸುವಾಸನೆ) ಹಸುರಾಗಿದೆ.ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ತಂಪು ಹಸುರಾಗಿದೆ.ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊರಲೀನ ಧ್ವನಿ ಹಸುರಾಗಿದೆ.ಹಸುರಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯ ಉಸಿರೋ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

ಹಸುರತ್ತುಲ್ ! ಹಸುರಿತ್ತುಲ್ !
ಹಸುರೆತ್ತುಲ್ ಕಡಲಿನಲಿ
ಹಸುರ್ಗಟ್ಟಿತ್ತೊ ಕವಿಯಾತ್ಕುಂ
ಹಸುರ್ ನೆತ್ತುರ್ ಒಡಲಿನಲಿ !

ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಹಸುರು ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಹಸುರು ಎತ್ತೆತ್ತುಲೂ ನೋಡಿದರೂ ಹಸುರು, ಕಡಲೂ ಹಸುರಾಗಿದೆ.ಕವಿಯ ಅತ್ಯವ್ಯಾ (ದೇಹ,ಮನಸ್ಸು ಸೇರಿದೆ) ಹಸುರುಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.ಒಡಲೊಳಗಿನ ರಕ್ತವ್ಯಾ ಹಸುರಾಗಿದೆ.

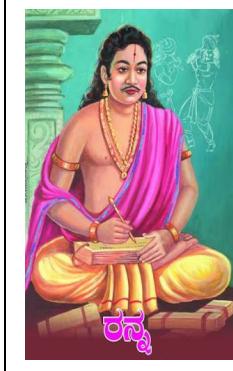
ಕುವೆಂಪುರವರು ಇಡಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹಸುರಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಸಪಾಕದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಪದ್ಯಷಾಠ - ೦೬

6. ಭಲಮನೆ ಮೇಣಿವೆಂ

- ರನ್ನ

ಹಂಪ ಕವಿಯ ನಂತರ ಕಾಣಬರುವ ‘ಶಕ್ತಿಕವಿ’ ಎಂದರೆ ರನ್ನ. ಈತನ ‘ಸಾಹಸ ಭಿಂಮ ವಿಜಯಂ’ ಕಾವ್ಯಪು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಷ್ಟಕಾವ್ಯ. ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವನಾಶವೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರನ್ನ ಜಿತ್ತಿಸಿರುವ ದುರ್ಯೋಧನ ಭಲವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯಗುಣವಾಗುಳ್ಳವನು. ಭೀಷ್ಮರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಧಿಗೆ ಒಪ್ಪದೆ, ಯುದ್ಧಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ‘ಭಲ’ ಅವನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣಬಹುದು.

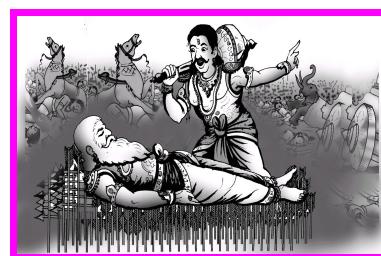

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡದ ರತ್ನತಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ರನ್ನನು ಕೆ. ಶ. ಸುಮಾರು ೯೪೯ ರಲ್ಲಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದುಪೋಳೆಲು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ತಂದೆ ಜಿನವಲ್ಲಭ, ತಾಯಿ ಅಬ್ಬಲಬ್ಜೆ. ಈತನು ‘ಸಾಹಸ ಭಿಂಮ ವಿಜಯಂ (ಗದಾಯುಧಃ)’, ‘ಅಜಿತತೀರಥಂಕರ ಪುರಾಣತಿಲಕಂ’, ‘ಪರಶುರಾಮಚರಿತಂ’, ‘ಜಕ್ಕೇಶ್ವರಚರಿತಂ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ‘ರನ್ನಕಂದ’ ಎಂಬ ನಿಷಂಟನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ರನ್ನನು ಚಾಲುಕ್ಯ ದೋರೆ ತೈಲಪನ ಆಸಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಆತನಿಂದ ‘ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ’ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ.

‘ಭಲಮನೆ ಮೇಣಿವೆಂ’ ಎಂಬ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿ. ಹಂಪ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ‘ರನ್ನ ಸಂಮಟ’ದ ಮಹಾಕವಿ ರನ್ನನ ಸಾಹಸ ಭಿಂಮ ವಿಜಯಂ’ ಎಂಬ ಮಹಾಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಏದನೇಯ ಆಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಹಿನ್ನಲೇ :ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಅವೇಕ್ಷ್ಯಿಯಂತೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಶರಶಯ್ಯಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ತಾತ ಭೀಷ್ಮರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಭೀಷ್ಮರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹಾಂಡವರೋಂದಿಗೆ ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಲದಂಕಮಲ್ಲನಾದ ದುರ್ಯೋಧನ ಅದಕ್ಕೂಪ್ಪದೆ, ತಾನು ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಭಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ದುರ್ಯೋಧನನ ಭಲದ ಗುಣ, ಅವನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ.

ವಚನ : ಇಂಬುಕೆಯ್ದುಯಪ್ಪೆಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡವರನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವಕ್ರಮದೊಳ್ಳಿ ನಡೆವಂತು ಮಾಡ್ದೀಂ ಇನ್ನುಮವರೆಮ್ಮುಂದುದಂ ಇಂಬುಕೆಯ್ದುವರ್ತ ಮೀಜಿವರಲ್ಲ ನೀನುಮೆಮ್ಮು ಹೇಣ್ಣುದಂ ಮೀಜಿದೆ ನೆಗಟಿಲ್ಲೇಣ್ಣುಮೆನೆ ಸುಯೋಧನಂ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು -

ವಚನ : ಇಂಬುಕೆಯ್ದು + ಅಪ್ಪೊಡೆ ಪಾಂಡವರನ್ + ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯಂ + ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವಕ್ರಮದೊಳ್ಳಿ ನಡೆವ + ಅಂತು + ಮಾಟ್ಟಿಂ ಇನ್ನುಮುಂ + ಅವರ್ತ + ಎಮ್ಮು + ಅಂದುದಂ ಇಂಬುಕೆಯ್ದು + ಅವರ್ತ ಮೀಜಿವರಲ್ಲ ನೀನುಮ್ಮೊ + ಎಮ್ಮು + ಹೇಣ್ಣುದಂ + ಮೀಜಿದೆ ನೆಗಟಿಲ್ಲೇಣ್ಣು + ವೇಳ್ಣು + ಎನೆ ಸುಯೋಧನಂ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು -

ಪದಗಳ ಆಥರ್ವ

ಇಂಬುಕೆಯ್ದು-ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಮೃತಿ ಸೂಚಿಸಲು; ಒಡಂಬಡಿಸಿ-ಒಪ್ಪಿಸಿ; ಸಂಧಿ - ಒಪ್ಪಂದ; ಪೂರ್ವಕ್ರಮದೊಳ್ಳಿ - ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ, ಹೊದಲಿನಂತೆಯೇ ; ನಡೆವಂತೆ - ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ; ಮಾಡ್ದೀಂ - ಮಾಡುವೆನು ; ಎಮ್ಮುಂದುದ - ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ; ನೆಗಟಿಲ್ಲೇಣ್ಣು - ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ; ಸುಯೋಧನ - ದುರೋಧನ.

ಸಾರಾಂಶ

ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುವೆಯಾದರೆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ .ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಹೊದಲಿನಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವೆನು. ಈಗಲಾದರೂ ಅವರು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೀರುವವರಲ್ಲ. ಎಂದಾಗ ದುಯೋಧನನು ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು

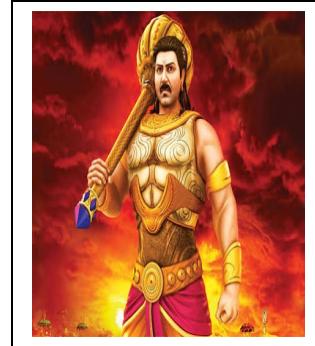
||1||

ಕೊ|| ನಿಮಗೆ ಹೊಡೆಮಟ್ಟು ಹೋಪೀ||

ಸಮಕಟ್ಟಿಂ ಬಂದೆನಹಿತರೊಳ್ಳಿ ಸಂಧಿಯನೇ||

ಸಮಕೊಳಿಸಲೆಂದು ಬಂದೆನೆ||

ಸಮರದೊಳೆನಗಜ್ಜ ಹೇಣಿಮಾವುದು ಕಜ್ಜಿಂ ||

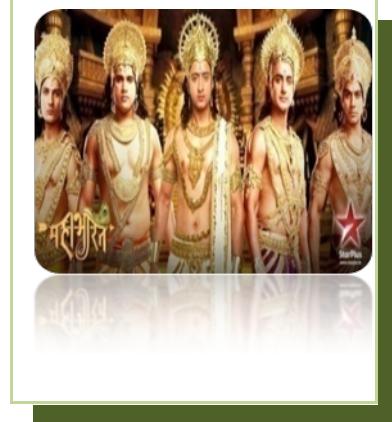
ನಿಮಗೆ ಹೊಡೆಮಟ್ಟು ಹೋಪ + ಈ ಸಮಕಟ್ಟಿಂ ಬಂದೆನ್ + ಅಹಿತರೊಳ್ಳಿ ಸಂಧಿಯನ್ + ಏಂ ಸಮಕೊಳಿಸಲ್ + ಎಂದು + ಬಂದೆನೆ ಸಮರದೊಳ್ಳಿ + ಎನಗೆ + ಅಜ್ಜ ಹೇಣಿ ಮ್ರ + ಅವುದು + ಕಜ್ಜಿಂ.

ಹೊಡೆಮಟ್ಟು - ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ ; ಅಹಿತರೊಳ್ಳಿ - ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ; ಸಮಕೊಳಿಸು - ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಏರ್ವಡಿಸು ; ಸಮರದೊಳ್ಳಿ - ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ; ಹೇಣಿ - ಹೇಳಿ ; ಕಜ್ಜಿಂ - ಕಾಯ್ದ, ಕೆಲನ.

ಸಾರಾಂಶ

ಕೆಂದ್ರ|| ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂದೆನು ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಏರ್ವಡಿಸಲೆಂದೇನು ಬಂದೆನೆ ? ಅಜ್ಜ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ಹೇಳಿ.

ಕೊ|| ನೆಲಕಿಣಿವೆನೆಂದು ಬಗೆದಿರೆ
 ಚಲಕಿಣಿವೆಂ ಪಾಂಡುಸುತರೋಳಿನೆಲನಿದು ಪಾ||
 ಯೈಲನೆನಗೆ ದಿನಪಸುತನೊ||
 ಕೊಲಿಸಿದ ನೆಲನೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಮದುವಾಳ್ಳಪೆನೇ||

ನೆಲಕೆ + ಇಜೆವೆನ್ + ಎಂದು ಬಗೆದಿರೆ ಚಲಕೆ + ಇಜೆವೆಂ ಪಾಂಡುಸುತರೋಳ್ + ಈ + ನೆಲನ್ + ಇದು ಪಾಳ್ + ನೆಲನ್ + ಎನಗೆ ದಿನಪಸುತನಂ ಕೊಲಿಸಿದ ನೆಲನೊಡನೆ ; ಮತ್ತೆ ಮದುವಾಳ್ಳಪನೇ?

ಇಜೆವೆ - ಹೋರಾಡುವೆ ; ಪಾಂಡುಸುತರೋಳ್ - ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ; ಪಾಳ್ಳೆಲ - ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ನೆಲ ; ದಿನಪಸುತ - ಕೊರ್ ; ಮದುವಾಳ್ಳಪನೇ? - ಬಾಳುವುದುಂಟೆ?

ಸಾರಾಂಶ

ಕಂದ || ಭಾರವಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಿರಾ ? ಭಲಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಮಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರೋರಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನೆಲ(ಭಾರವಿ) ನನಗೆ ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ನೆಲ.ಕೊರ್ನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಈ ನೆಲದೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬಾಳುವುದುಂಟೆ ?

ಉ|| ಎನ್ನಣಿಗಾಳನೆನ್ನಣಿಗದಮ್ಮನನಿಕ್ಕಿದ ಪಾರ್ಥಭೀಮರು
 ಇನ್ನೆಗವೊಲ್ಲೆನೆನ್ನೊಡಲೊಳಿನ್ನನುವುಳಿನಮಜ್ಜ ಸಂಧಿಯಂ||
 ಮುನ್ನಮುವಂದಿರಿಬರುಮನಿಕ್ಕುವೆನಿಕ್ಕಿ ಬಟೆಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಗೆ|
 ಯೆಶ್ವನ್ನೆಗಳ್ಳಂತಕಾತ್ಯಜನೋಳಿನ್ನಾಱಲಾಣಿದೊಡಾಗದೆಂಬೆನೇ||

ಎನ್ನ + ಅಣಿಗಾಳನ್ + ಎನ್ನ + ಅಣಿಗ + ತಮ್ಮನ್ನ + ಇಕ್ಕಿದ ಪಾರ್ಥಭೀಮರ್ ಉಳ್ಳ + ಅನ್ನೆಗಂ + ಒಲ್ಲೆನ್ + ಎನ್ನ + ಒಡ ಲೋಳ್ + ಎನ್ನ + ಅಸು + ಉಳ್ಳಿನಮ್ + ಅಜ್ಜ ಸಂಧಿಯಂ + ಮುನ್ನಮ್ + ಅವಂದಿರ್ + ಇಬರುಮನ್ + ಇಹ್ಕುವೆನ್ + ಇಕ್ಕಿ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಸಂಧಿ + ಗೆಯ್ಯೋನ್ + ನೆಗಳ್ಳಂತಕಾತ್ಯಜನೋಳ್ + ಎನ್ನ + ಅಱಲ್ + ಆಟಿದೊಡೆ + ಆಗದು + ಎಂಬೆನೇ?

ಅಳುಗಾಳ್ - ಶ್ರಿಯ ಗೆಳೆಯ, (ಕಣ) ಅಳುಗದಮ್ಮು - ಶ್ರಿಯತಮ್ಮು (ದುಶ್ಯಾಸನ); ಪಾಧ್ರ - ಅಜುನ ; ಅಸು - ಪ್ರಾಣ ; ಇಬ್ರರು - ಇಬ್ಬರು ; ಇಕ್ಕೆ - ಕೊಂಡು; ಬಟೆಕ್ಕೆ - ಆಮೇಲೆ; ಅಂತಕಾತ್ಯಜ - ಅಂತಕ+ಆತ್ಯಜ- ಯಮನ ಮಗ (ಯುಧಿಷ್ಠಿರ) ; ಅಱಲ್ - ದುಃಖಿ.

ಸಾರಾಂಶ

ಉತ್ತರಾ|| ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಗೆಳೆಯ(ಕಣ)ನನ್ನು, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಮ್ಮು(ದುಶ್ಯಾಸನ)ನನ್ನು ಕೊಂಡ ಅಜುನ-ಭೀಮರು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ,ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೆ, ಅಜ್ಞಾ ನಾನು ಸಂಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಲಾರೆನು. ಹೊದಲು ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನು. ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನೊಡನೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನನ್ನ ದುಃಖ ಆರಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೇಡವೆನ್ನುವೆನೆ ?

||4||

ಹುಟ್ಟಿದ ನೂರ್ವರುಮೇನೊಳ್ಳಡಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ನೂರ್ವರುಮಿದಿಚಿಂ ಸತ್ಯೋಡೆ ಕೋಪಂ||
ಹುಟ್ಟಿ ಹೊದಯ್ಯಾದು ಸತ್ಯರ್
ಹುಟ್ಟಿರೆ ಪಾಂಡವರೊಳಿಱಿದು ಭಲಮನೆ ಮೆಣಿವೆಂ ||

ಹುಟ್ಟಿದ + ನೂರ್ವರುಂ + ಒಡವುಟ್ಟಿದನೂರ್ವರುಮ್ + ಇದಿಚಿಂ + ಸತ್ಯೋಡೆ + ಕೋಪಂಹುಟ್ಟಿ+ ಹೊದಯ್ಯಾದು +ಸತ್ಯರ್ಹುಟ್ಟಿರೆ ಪಾಂಡವರೊಳಾ + ಇರಿದು ಭಲಮನೆ ಮೆರೆವೆಂ.

ಹುಟ್ಟಿದ - ಹುಟ್ಟಿದ ; ಒಡವುಟ್ಟಿದ - ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ; ನೂರ್ವರು - ನೂರು ಜನರು ; ಇದಿಚಿಂ - ಹೋರಾಡಿ ; ಸತ್ಯರ್ಹುಟ್ಟಿರೆ - ಸತ್ಯರೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಭಲಮನೆ ಮೆರೆವೆಂ - ಚಲವನ್ನೇ ಮೆರೆಯುವೆ, ಸಾಧಿಸುವೆ.

ಸಾರಾಂಶ

ಕಂದ|| ಹುಟ್ಟಿದ ಎನ್ನ ನೂರು ಮಕ್ಕಳಿಂ, ಎನ್ನ ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದ ನೂರು ಸಹೋದರರು ಹೋರಾಡಿ ಸತ್ಯರ್ಹುಟ್ಟಿರಿಂದ ಕೋಪ ಹುಟ್ಟಿ ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಸತ್ಯವರು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತಾರೆಯೇ ? ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಭಲವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುವೆನು.

ಕ೦|| ಕಾದದಿರೆನಜ್ಞ ಪಾಂಡವ
ರಾದರ್ ಮೇಣೆಂದಿನೊಂದೆ ಸಮರದೊಳಾಂ ಮೇ||

ಜಾದೆನದಱೆಂದೆ ಪಾಂಡವ
ಗಾಂದುದು ಮೇಣಾಯ್ತು ಕೌರವಂಗವನಿತಳ್||

ಕಾದದೆ + ಇರೆನ್ + ಅಜ್ಞ ಪಾಂಡವರ್ + ಆದರ್ ಮೇಣ್ + ಇಂದಿನ + ಒಂದೆ ಸಮರದೊಳ್ + ಆಂ ಮೇಣ್ +
ಆದೆನ್ + ಅದಚೆಂದೆ ಪಾಂಡವಗೆ೯ + ಆದುದು ಮೇಣ್ + ಆಯ್ತು ಕೌರವಂಗೆ + ಅವನಿತಳ್ಂ.

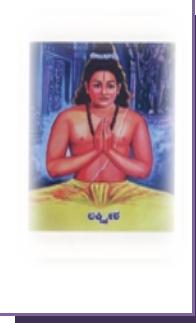
ಕಾದು - ಹೋರಾಡು ; ಸಮರ - ಯುದ್ಧ ; ಕೌರವಂಗೆ - ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ; ಅವನಿ - ಭೂಮಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಕಂದ || ಹೋರಾಡದೆ ಇರಲಾರೆನು ಅಜ್ಞ.ಇಂದಿನ ಒಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಉಳಿಯಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ
ನಾನು ಉಳಿಯಬೇಕು.ಅದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯ ತಳ(ಒಡಿತನ) ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ
ಕೌರವನಿಗೆ (ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ) ಉಳಿಯಬೇಕು.

ಕರಿ ಪರಿಚಯ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರೆಕವಿ : ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಶ್ರೀ.ಶ.1550 ರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೂರು ತಾಲೂಕಿನ ದೇವನೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಈತನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇವೆ. “ಜ್ಯೇಮಿನಿಭಾರತ” ವೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿಗೆ ಉಪಘಾತೀಯ, ಕಣಾಟಕವಿಜ್ಞಾತವನಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳಿವೆ.

ವಾಲ್ಯೇಕಿ : ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ. ಪ್ರಚೇತಸನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೇತಸ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಯೋವನಾಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡರ ಸಂಗಡ ಸೇರಿ ದಾರಿಗಳ್ಳನಾಗಿದ್ದ. ನಾರದ ಮಹಣಿಗಳ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ರಾಮನಾಮ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈತನ ಮೈಮೇಲೆ ಹುತ್ತ (ವಲ್ಯೇಕ) ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾರದ ಮಹಣಿಗಳೀಂದಾಗಿ ವಲ್ಯೇಕದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಈತನು ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಸಂಸ್ಕತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಸರು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳು ಶ್ರೀಮಾತಿಕ್ರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ವಿಷ್ಣುವು “ದುಷ್ಪರ ಸಂಹಾರಕ್ಷಾಗಿ, ಶಿಷ್ಟರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ” ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಕತೆಯಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವೆರಡು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಶಾಯ, ಧ್ರುಯ, ನಾಹನ, ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಆಶಯದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿಯು “ಜ್ಯೇಮಿನಿ ಭಾರತ”ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕುಶಲವರ ಕತೆ ಸರಳವೂ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೃಗೋಂಡ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಾಲಸಹಜ ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ಲವನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಕಾವ್ಯನೊಬಗನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಈ ಪದ್ಯದ ಆಶಯ.

ಉವ : ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸೀತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಾದ ತುಂಬುಗಳಿಂಣಿ ಸೀತೆ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವ. ವಾಲ್ಯೇಕಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಅಣ್ಣ ಕುಶನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿರಚಿತ ಜ್ಯೋತಿಂಶಾರ್ಥಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ದೇಶಪ್ರಾಂತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಜಿ.ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಇಷ್ಟತ್ವನೆಯ ಸಂಧಿಯಿಂದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು. ಯಾವುದೇರೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇವೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಅರಿವಿರದೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ. ಅನಂತರ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿದಾಗ ಸಂಘರ್ಷ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ರೂಪದ ಸುಖಾಂತ್ಯವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಜಿಮ್-ಫೆರೊಲತ್ತುಚೆ, ಅಜುಂನ-ಬಬ್ರುವಾಹನ. ಕುಶಲಪ-ಶ್ರೀರಾಮ ಇವರ ಭೇಟಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ.

“ಹುಟ್ಟುಗೊಣ ಗಟ್ಟಹತ್ತಿದರೂ ಹೋಗಿದು” ಎಂಬುದು ನಾಣ್ಯಾದಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲವೊಂದು ನುಣಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅದರ ವಂಶವಾಹಿನಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೃತೀಯ ಕುಮಾರನಾದ ಲವ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಖುಣ್ಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಬೆಳೆದದ್ದು ಖುಣ್ಣಿಕುಮಾರರ ಜೊತೆಗೆ. ಆದರೂ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹರಿಯತ್ತಿರುವುದು ಕೃತೀಯ ಗುಣವುಳ್ಳರಕ್ತ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಯ ರಣಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೇಬನದ ಒಕ್ಕಣೆ ಓದಿಕೃತೀಯ ಸಹಜಗುಣ ಅವನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಂಡ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪೂರ್ವಕರ್ತೆ

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಬಾಲಕರ ಕಥೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ. ಲವನ ಕತೆಯೂ ಒಂದು. ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಸೀತಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದ ರಾಮ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಭ್ರಣೆಯಾದ ಸೀತೆ ಒಂದು ದಿನ ವಾಲ್ಯೀಕಿ ಮಹಷೀಗಳ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಛೇ. ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಜೆಯೋಬ್ಬ ಸೀತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಮಾನದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಮನು ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆದು ತುಂಬಿಗಭ್ರಣೆಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಸರ್ವಸ್ವವೇಂದು ತಿಳಿದ ರಾಮನ ಈ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಾಲ್ಯೀಕಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೆಪಡೊಂದಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀತೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಾಲ್ಯೀಕಿ ಮಹಷೀಗಳು ಸೀತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೀತೆ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾಛೇ. ವಾಲ್ಯೀಕಿ ಮಹಷೀಗಳು ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಶ, ಲವರೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತ ಸೀತೆಯ ಅಗಲುವಿಕೆಯಿಂದ ರಾಮ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುಃಖೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾವಣನ ವಥೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷ ಬಂದಿರುಷುದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಷೀಗಳ ಆದೇಶದಂತೆ ರಾಮ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಕುದುರೆಯ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಶತ್ರುಘ್ನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆ ಒಂದು ದಿನ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನೇ ತನ್ನ ತಂದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ಲವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸನ್ನಿಹಿತವೇ ಈ ಪಾಠ ಭಾಗ.

॥ 1 ॥

ಬಲ್ಲಯ್ಯ ನೃಪರಂಜಿ ತಡೆಯದೆ ರಘುಧ್ವಂಷಿ ।
ಸೋಲ್ಲೀಜಿ ನಮಿಸಲಜಿಯೋಜ್ಞ ಚರಿಸುತ್ತಧ್ವರದ ।
ನಲ್ಲಿದುರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ನಿಜಾಶ್ರಮದ ವಿನಿಯೋಗದುಪವನದೋಜ್ಞ ॥
ಮುಲ್ಲಜ ಪಸುಗೇಂಜಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೊಡ್ಡಾ ತೋಳಟಾ ।
ವಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಡನಾಡಿಗಳ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಿಗೆ ।
ಇಲ್ಲೋಂಡು ನಡೆತಂದವಂ ಕಂಡನಜಿತ ಸುವಾಜಿಯಂ ವೀರಲವನು

ಬಲ್ಲಯ್ಯ ನೃಪರ್+ಅಂಜಿ ತಡೆಯದೆ ರಘು+ಉದ್ವಹನ ಸೋಲ್ರ್+ಕೇಳಿ ನಮಿಸಲ್ರ್+ಇಳೀಯೋಜ್ಞ ಚರಿಸುತ್ತ+ಅಧ್ವರದ ನಲ್ರ್+ಕುದುರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ನಿಜ+ಆಶ್ರಮದ ವಿನಿಯೋಗದ+ ಉಪವನದೋಜ್ಞ ಪುಲ್ಲಜ ಪಸುಗೇಂ+ಎಳಸಿ ಹೊಕ್ಕೊಡ್ಡಿ+ಆ ತೋಟ್+ಕಾವಲ್ಲಿ ತನ್ನ+ಒಡನಾಡಿಗಳ ಕೂಡಿ ಲೀಲೆಮಿಗೆ ಬಿಲ್ರ್+ಕೋಂಡು ನಡೆತಂದ+ಅವಂ ಕಂಡನು+ಅಚ್ಯಿತ ಸುವಾಜಿಯಂ ವೀರಲವನು.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ನೃಪ-ದೋರೆ, ಅಂಜಿ-ಹೆದರಿ, ಚರಿಸು-ಸಂಚರಿಸು, ಉಪವನ-ಉದ್ವಾನವನ, ಪಸುರು-ಹಸುರು.

ರಘು : ಸೂರ್ಯ ವಂಶದ ಅರಸ. ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಭೂಮಂಡಳವನ್ನು ಗೆದ್ದು ‘ವಿಶ್ವಜಿತ್’ ಎಂಬ ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ದಾನಮಾಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಅರಸನಾದ ಕಾರಣ ಈತನ ಕಾಲಾನಂತರ ಸೂರ್ಯವಂಶಕ್ಕೆ ರಘುವಂಶ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಸಾರಾಂಶ

ಭುಜಭಲವುಳ್ಳ ದೋರೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹೆದರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ (ಕುದುರೆಗೆ) ಕಳುಹಿಸಲು, ಶ್ರೀರಾಮನ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯೆಜ್ಞದ ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಯು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ವಾಸವಿದ್ದ(ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ) ಉದ್ವಾನವನದ ಹಸುರನ್ನು ಬಯಸಿ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಆ ತೋಟದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇದ್ದು. ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಕೂಡಿ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಆಟವಾಡಿ ಬಿಲ್ಲು(ಬಾಳ)ವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ವೀರಲವನು ಮೂರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಂಡನು.

ಎತ್ತಣ ತುರಂಗಮಿದು ಹೊಕ್ಕು ಪೂದೋಳಬುಂ |
 ತೊತ್ತುಳ್ಳದುಳದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಮುನಿನಾಥನೇ |
 ಮೊತ್ತುಮಾರ್ಪುದೆಂದೆನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಹೋದನಜ್ಞಪಂ ಕರೆಸಲಾಗಿ ||
 ಮತ್ತೆ ವರುಣನ ಲೋಕದಿಂ ಬಂದು ಮುಳಿದಪನೆ
 ನುತ್ತ ಹಯದೆಡಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡಲ್ಪದರ |
 ನೆತ್ತಿಯೋಳ್ಳ ಮೇರೆವ ಪಟ್ಟದ ಅಷಿತಮಂ ಕಂಡು ಲವನೋಽದಿಕೊಳ್ಳತಿದಣನು

ಎತ್ತಣ ತುರಂಗಮ್ರೋ+ಇದು ಹೊಕ್ಕು ಹೋದೋಟಿಮಂ ತೊತ್ತುಳ್ಳ+ತುಳಿದುದು ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಮುನಿನಾಥನ್+ಏಪೊತ್ತುಮ್ರೋ+ಆರ್ಪುದು+ಎಂದು+ಎನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಹೋದನ್+ಅಭಿಪಂ ಕರೆಸಲಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ವರುಣನ ಲೋಕದಿಂ ಬಂದು ಮುಳಿದಪನ್+ಎನುತ್ತ ಹಯದ+ಎಡಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡಲ್ಪ್ಯೋ+ಅದರ ನೆತ್ತಿಯೋಳ್ಳ ಮೇರೆವ ಪಟ್ಟದ ಲಿವಿತಮಂ ಕಂಡು ಲವನ್+ ಓದಿಕೊಳ್ಳತ+ಇದಣನು.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ತುರಂಗ-ಕುದುರೆ, ಮುಳಿ-ಕೋಪ, ಹಯ-ಕುದುರೆ, ನೆತ್ತಿ-ಹಣೆ, ಲಿವಿತ-ಬರಹ.

ವರುಣ : ಅಷ್ಟಿದಿಕ್ಕಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಈತ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಡೆಯ. ಜಲಾಧಿಪತಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವ.

ಅಭಿಪ : ಅಭಿ - ಸಮುದ್ರ, ಪ - ಒಡೆಯ, ಅಭಿಪ - ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯ - ವರುಣ

ಸಾರಾಂಶ

ಯಾವ ಕಡೆಯ ಕುದುರೆ ಇದು,ಹೂತೋಟವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನುಗ್ಗಿ ನುರಿಯಾಗುವಂತೆ ತುಳಿಯುತ್ತಿದಿಯಲ್ಲ. ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಬುಣಿಗಳು ತೋಟವನ್ನು ಒಣಗದಂತೆ ಹಾರ್ಪುಕೆಮಾಡುವುದು ಎಂದು ನನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ವರುಣದೇವನು ಕರೆಯಲಾಗಿ ಹೋದನು. ಮತ್ತೆ ವರುಣನ ಲೋಕದಿಂದ ಬಂದು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳತ್ತಾರೆಂದು, ಕುದುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಅದರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇರೆವ ಪಟ್ಟದ ಬರೆಹವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಉವಿಂಯೋಳ್ಳ ಕೌಸಲ್ಯೇ ಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮು |
 ನೋವಣನೇ ವಿರನಾತನ ಯಜ್ಞತುರಗಮಿದು |
 ನಿವರ್ಹಿಸಲಾಪ್ಯರಾರಾಮೋಡಂ ತಡೆಯಲೆಂದಿದ್ದೆ ಲೇಬನವನೋಽದಿ ||
 ಗವಣಮಂ ಜಡಿಸದಿಮೋಡಡೆ ತನ್ನ ಮಾತೆಯಂ |
 ಸವರಜನಮುಂ ಬಂಜೆಯೆನ್ನದಿದ್ದೆಮುಡೆ ತನೆ |
 ಗುವರ್ತೆಂಳೆಳಿಂದಕೆಂದು ಸಲೆ ವಾಸಿಯಂ ತೊಟ್ಟು ಲವನ್+ಉರಿದೆದ್ದನು

ಉವಿಂಯೋಳ್ಳ ಕೌಸಲ್ಯೇ ಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮನ್+ಒವರನ್ ವಿರನ್+ಆತನ ಯಜ್ಞತುರಗಮ್ರೋ+ಇದ ನಿವರ್ಹಿಸಲ್ರೋ+ಆಪರ್ರೋ+ಆರ್ಪೋ+ಆದೋಡಂ ತಡೆಯಲೀ+ಎಂದು+ಇದ್ದೆ ಲೇಬನವನ್+ಓದಿ ಗವಣಮಂ ಬಿಡಿಸದೆ+ಇದೋಡಡೆ ತನ್ನ ಮಾತೆಯಂ ಸವರ ಜನಮುಂ ಬಂಜೆ+ಎನ್ನದೆ+ಇದ್ದೆಪುದೆ ತನಗೆ+ಉವರ +ತೋಳ್ಳಳ್ಳೋ+ಇಪ್ಪು+ಎತಕೆ+ಎಂದು ಸಲೆ ವಾಸಿಯಂ ತೊಟ್ಟು ಲವನ್+ಉರಿದು+ಎದ್ದನು.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಉವಿಂ-ಭೂಮಿ, ಆಪರ್-ಸಮಫರು, ಬಂಜೆ(ಧ್ವಂ)-ವಂಧಾಂ (ತನೆ) - ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದವರಳು; ವಾಸಿ-ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಸಾರಾಂಶ

“ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಲ್ಲು ಪಡೆದ ಕುಮಾರ ಶ್ರೀರಾಮನೊಬ್ಬನೇ ವಿರಳನು ,ಆತನ ಯಜ್ಞನದ ಕುದುರೆ ಇದು. ನಿವಂಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತಡೆಯಲ್” ಎಂದು ಇದ್ದ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿ, ಇವನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಬಂಜಿ ಎನ್ನದೆ ಇರುವರೇ , ತನಗೆ ಇರುವ ಈ ತೋಳುಗಳು ಪತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೃಗೌಂಡು ಲವನು ಉರಿದೆದ್ದನು(ಆಕ್ಷೋಶಗೌಂಡನು).

॥ 4 ॥

ತೆಗೆದುತ್ತರೀಯಮಂ ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯ ಗಳಕೆ |
ಇಗಿದು ಕದಳೆದ್ದುಮಕೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪೇ ಮುನಿಸುತ್ತರ್ |
ಮಿಗೆ ನಡುಗಿ ಬೇಡಬೇಡರಸುಗಳ ವಾಜಯಂ ಜಡು ಬಡಿವರೆಮೃನೆನಲು ||
ನಗುತೆ ಪಾವರ ಮಕ್ಕಳಂಜಿದೊಡೆ ಜಾನಕಿಯ |
ಮಗನಿದಕೆ ಬೆದರುವನೆ ಹೋಗಿ ನೀಂಪಂದು ಲವ |
ನಗಡುತನದಿಂದೆ ಬಿಳ್ಳರುವನೆರಿಸಿ ತಿಳಿಡಿ ಜೀಗ್ನೆದು ನಿಂತಿದೆನು

ತೆಗೆದು+ಉತ್ತರೀಯಮಂ ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯ ಗಳಕೆ ಬಿಗಿದು ಕದಳೆದ್ದುಮಕೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪೇ ಮುನಿಸುತ್ತರ್ ಮಿಗೆ ನಡುಗಿ ಬೇಡ ಬೇಡ ಅರಸುಗಳ ವಾಜಯಂ ಬಿಡು ಬಡಿವರ್+ಎಮೃನ್+ಎನಲು ನಗುತೆ ಪಾವರ ಮಕ್ಕಳ್+ಅಂಜಿದೊಡೆ ಜಾನಕಿಯ ಮಗನ್+ಇದಕೆ ಬೆದರುವನೆ ಹೋಗಿ ನೀವ್+ಎಂದು ಲವನ್+ಅಗಡುತನದಿಂದೆ ಬಿಲ್+ತಿರುವನ್+ಪರಿಸಿ ತಿಂಡಿ ಜೀಗ್ನೆದು ನಿಂತು+ಇದೆನು.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ವಾಜಿ-ಕುದುರೆ, ಗಳ-ಕೊರಳು, ಕದಲಿ-ಬಾಳಿ, ಬಡಿ-ಹೊಡೆ, ಚಚ್ಚು, ಅಗಡು-ಶೌಯ್ಯೆ.

ಸಾರಾಂಶ

ಲವನು ಉತ್ತರೀಯ(ಮೇಲುಹೊಡಿಕೆ)ವನ್ನು ಉರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ,ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೆದರಿ ಬೇಡ ಬೇಡ ರಾಜರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ನಲು ನಗುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಕ್ಕಳು ಹೆದರಿದರೆ ಸೀತೆಯ ಮಗನು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆದರುವನೆ,ಹೋಗಿ ನೀವು ಎಂದು ಲವನು ಶೌಯ್ಯದಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ,ಅದನ್ನು ಸವರಿ ಜೀಗ್ನೆದು ನಿಂತಿದ್ದನು.

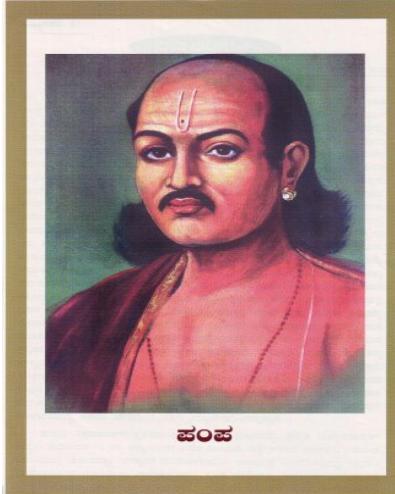
ಪೂರಕ

ಜೀಗೆಯ್ : ಬಿಲ್ಲಿನೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೆದೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೆದೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಿಗಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧನಾದಾಗ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೆದೆಯ ಬಿಗಿತ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಣ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಆಕಣಾಂತ (ಕಿವಿಯವರಿಗೆ) ಎಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಹೆದೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ‘ರ್ಮುಂ’ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ವನಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ಹೆದೆಯ ಬಿಗಿತ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ‘ಜೀಗೆಯ್’ವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೊತ್ತನೇ

-ಹಂಪ

ಕ್ರಿ.ಶ. 10 ನೆಯ ಶತಮಾನವೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ‘ಸುವರ್ಚಾಯುಗ’ ಎಂದು ಶಾಲ್ಫಾನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕವಿಗಳಾದ ಪಂಪ, ಹೊನ್ನ, ರನ್ನ ಎಂಬ ರತ್ನತ್ರಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ರಸಗಂಗೆಯನ್ನ ಹರಿಸಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿಕವಿ ಎನಿಸಿದ ಪಂಪನು ತನ್ನ ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುಂ ವಿಜಯಂ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕ ಅಜುಂನನನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೇ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಜೃಂಭಿಸುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದ್ರುಪದ ರಾಜನ ಬಳಿ ಸಹಾಯ ಅರಸಿ ಬಂದ ದ್ರೌಣನನ್ನ ಆ ದ್ರುಪದರಾಜನು ಮದೋನ್ಯತನಾಗಿ ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಿ ಹೊರಗಟ್ಟಲು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಹೋಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ದ್ರೌಣನು ಶಪಥಗೃಹ್ಯವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ

ಹಂಪ : ಕನ್ನಡದ ಆದಿಕವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಹಂಪನು ಕ್ರಿ.ಶ. ಸುಮಾರು 941 ರಲ್ಲಿ ವೆಂಗಿಮಂಡಲದ ವೆಂಗಿಪಳು ಎಂಬ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಜಾಲುಕ್ಕೆರ ದೊರೆ ಅರಿಕೆನೆರಿಯ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಂಪನು ‘ವಿಕ್ರಮಾಜುಂ ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಆದಿ ಮರಾಣ’ ಎಂಬ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕನ್ನಡದ ರತ್ನತ್ರಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ಈತನಿಗೆ ‘ಸರಸ್ವತಿ ಮಣಿಹಾರ’, ‘ಸಂಸಾರ ಸಾರ್ಯೋದಯ’, ‘ಕವಿತಾ ಗುಣಾಣವ’ ಎಂಬ ಜರುದುಗಳು ಇದ್ದವು.

‘ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆಪೊತ್ತನೇ’ ಎಂಬ ಈ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನ ಹಂಪಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ ವಿಕ್ರಮಾಜುಂ ವಿಜಯಂ ಕಾವ್ಯದ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ ದಿಂದ (ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಪಾದನೆ) ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಹಿನ್ನಲೆ: ದ್ರೌಣ ಮತ್ತು ದ್ರುಪದರಿಬ್ಬರೂ ಸಹಪಾತಿಗಳು. ಯಜ್ಞಸೇನನೆಂಬ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ದ್ರುಪದನು ತಾನು ದೊರೆಯಾದಾಗ ತನ್ನ ಬಳಿಕ ಬಂದರೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ದ್ರೌಣನಿಗೆ ಹೋಳಿದನು. ದ್ರೌಣನಿಗೆ ಬಡತನ ದೊರೆಕೊಂಡಿತು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ದ್ರುಪದನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ದ್ರುಪದನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯವನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ದ್ರುಪದನಲ್ಲಿನ ಬಂದನು. ಆದರೆ ದ್ರುಪದನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಮುದ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ದ್ರೌಣ ತನ್ನ ಸಹಪಾತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸದಾದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪರ್ವತಭಾಗ

ವ ॥ ದ್ಯೋಣಂ ತನಗೆ ಬಡತನಮಡಸೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನೊಡಗೊಂಡು ನಾಡಂನಾಡಂ ತೊಟಲ್ಲು ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ವಂದಂ ಅಂತು ವಲ್ಲಾವೃತಕಟಿತಟಿನುಮಾಗಿದ್ದ ಜಟಾಕಲಾಪನಮಾಗಿ ತಪೋವನಕ್ಕೆ ಹೋಪ ಭಾಗವಂ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕುಂಭಸಂಭವನಂ ಕಂಡು ಕನಕಪಾತ್ರಕ್ಕುಪಾಯಮಿಲ್ಲಪ್ಪದಚೀಂ ಮೃತ್ಯಾತ್ಮದೋಳಷ್ಣಮೇತ್ತಿ ಮೊಜಿಸಿ—

ವ ॥ ದ್ಯೋಣಂ ತನಗೆ ಬಡತನಮ್ + ಅಡಸೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ + ಒಡಗೊಂಡು ನಾಡಂನಾಡಂ ತೊಟಲ್ಲು ಪರಶುರಾಮನ್ + ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಂದಂ. ಅಂತು ವಲ್ಲಲ+ಆವೃತ+ಕಟಿತಟಿನುಮ್ + ಆಗಿದ್ದ ಜಟಾಕಲಾಪನಮಾಗಿ ತಪೋವನಕ್ಕೆ ಹೋಪ ಭಾಗವಂ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕುಂಭಸಂಭವನಂ ಕಂಡು ಕನಕಪಾತ್ರಕ್ಕೆ + ಉಪಾಯಮ್ + ಇಲ್ಲ + ಅಪ್ಪದಚೀಂ ಮೃತ್ಯಾತ್ಮದೋಳ + ಅಷ್ಟಮ್ + ಎತ್ತಿ ಮೊಜಿಸಿ—

ಅಡಸು - ಉಂಟಾಗು , ಅಷ್ಟ - ಮೊಜ್ಞರಿಗೆ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ನೀಡುವ ನೀರು, ಕನಕಪಾತ್ರ - ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರ , ಮೃತ್ಯಾತ್ಮ - ಮಣಿನ ಪಾತ್ರ , ಜಟಾಕಲಾಪ - ಜಡಯ ಸಮಾಹ, ಅರ್ಥ-ಬೇಡುವವನು,ಒಡಗೊಂಡು-ಜೊತೆಗೊಡಿ,ತೊಳಲ್ಲು- ಅಲೆದಾಡಿ,ಭಾಗವ-ಪರಶುರಾಮ,

ಸಾರಾಂಶ

ವಾದ್ಯೋಣನು ತನಗೆ ಬಡತನ ಉಂಟಾಗಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿ ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು, ಆಗ ನಾರುಮಡಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಡುವುಳ್ಳವನೂ ಜಟಾ ಸಮಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆದ ಆ ಪರಶುರಾಮನು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು (ಹಣವನ್ನು) ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ದ್ಯೋಣನನ್ನು ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟಿಗಳು ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೊಜಿಸಿದನು.

||1||

ಚಂಪಕ|| ಒಡವೆಯನರ್ಥಿಗಿತ್ತೆನವನೀತಳಮಂ ಗುರುಗಿತ್ತೆನೀಗಳೊಂ
ದಡಿಕೆಯುಮಿಲ್ಲ ಕೈಯೋಳಿರೆದಂ ಶ್ರುತಪಾರಗನೆಂತು ಸಂತಸಂ
ಬಡಿಸುವೆನಿಸ್ಸಿದೊಂದು ಧನುವಿದುದು ದಿವ್ಯಶರಾಳಿಯಿದುದಿ
ಲೊಡ್ಡಿರೆ ಸಮಂತು ಹೇಳವರೋಳಾವುದನೀವುದೋ ಕುಂಭಸಂಭವ

ಚಂ || ಒಡವೆಯನ್ + ಅರ್ಥಗೆ + ಇತ್ತೆನ್+ಅವನೀತಳಮಂ ಗುರುಗೆ+ಇತ್ತೆನ್+ ಈಗಳ್ ಬಂದು + ಅಡಕೆಯುಮ್ + ಇಲ್ಲ ಕೈಯೋಳ್ + ಏರೆದಂ ಶ್ರುತ + ಪಾರಗನ್+ ಎಂತು ಸಂತಸಂ ಬಡಿಸುವನ್ + ಇನ್ನು + ಇದೊಂದು ಧನು + ಇದುದು ದಿವ್ಯಶರಾಳಿ+ ಇದುದು + ಇಲ್ಲ ಒಡಮೆ ಸಮಂತು ಹೇಳ್ + ಅವರೋಳ್ + ಆವುದನ್ + ಈವುದೋ ಕುಂಭಸಂಭವಂ

ಅರ್ಥ - ಬೇಡುವವನು , ಅವನೀತಳೆ - ಭೂಮಂಡಲ ಎರೆದಂ - ಬೇಡುವವನು , ದಿವ್ಯಶರಾಳಿ - ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹ, ಸಮಂತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ , ಶ್ರುತಪಾರಗ- ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತ

ಸಾರಾಂಶ

ಚಂಪಕ|| ನಂತರ ಪರಶುರಾಮನು ದೈತ್ಯಾಣನ್ನು ಕುರಿತು “ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇನು.ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೇನು.ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಡುವವನಾದರೋ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನು.ಹೇಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲಿ? ಎಲ್ಲೆ ದೈತ್ಯಾಣನೇ, ಈಗ ಇದೊಂದು ಬಿಲ್ಲು ಇದೆ. ಇದೊಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವು ಇದೆ. ಬೇರೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಡಲಿ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

(ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಣ್ಣಾರ್ಕ್ಯಾಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಂಭಾಷಣಾ ಶ್ವೇತ ತಕ್ಷಧಾರಿವೆ. ಪಂಪನ ದೇಸಿತನ ಮಿಗಿಲಾದುದಾರಿದೆ. ‘ಕ್ಯೊಳಿಂದಿಡಕೆಯುಂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನುಡಿಗಣಿನ ಬಳಕೆಯು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮನ ಪರಿತಾಪ ಹೃದಯಸ್ವರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.)

ವಚನ || ಎಂಬುದುಂ ದೈತ್ಯಾಣನೇನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನಮೇ ಧನಮಪ್ಪದಱಿಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಾದೆನೆ ವಾ ರಣವಾಯವ್ಯಾಗ್ನೇಯಪೌರಂದರಾದಿಪ್ರಧಾನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನಂ ಬೀಣೆಶ್ವಂಡು ತನ್ನೊಡನಾಡಿಯಪ್ಪ ಕೆಳೆಯಂ ದ್ರುಪದಂ ಭತ್ರಾವತಿಯೋಳರಸುಗೆಯ್ಯಾಪನೆಂದು ಕೇಳಾದ ಮೊಜಲ್ಲಿವಂದು ದ್ರುಪದನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೋಳ್ಳು ನಿಂದು ಪಡಿಯಾಗಿ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮೊಡನಾಡಿದ ಕೆಳೆಯಂ ದೈತ್ಯಾಣನೆಂಬ ಪಾವ ಬಂದನೆಂದು ನಿಮ್ಮರಸಂಗಳಿಯೆ ಪೇಟೊಂಬುದುಮಾತನಾ ಮಾಟ್ಯೋಯೋಳ್ಳು ಬಂದಳಿಷ್ಟುದುಂ ದ್ರುಪದಂ ರಾಜ್ಯಮದಿರಾಮದೋನ್ನತ್ತನುಂ ಗರ್ವಗ್ರಹವ್ಯಗ್ರಜಿತ್ತನುಮಾಗಿ ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ-

ವ || ಎಂಬುದುಂ ದೈತ್ಯಾಣನ್ + ಎನಗೆ ವಿದ್ಯಾಧನಮೇ ಧನಮ್ + ಅಪ್ಪದಱಿಂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಾದು + ಎನೆ ವಾರಣ + ವಾಯವ್ಯ + ಆಗ್ನೇಯ ಪೌರಂದರ + ಆದಿ + ಪ್ರಧಾನ + ಅಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನ್ + ಬೀಣೆಶ್ವಂಡು ತನ್ನ + ಒಡನಾಡಿಯಪ್ಪ ಕೆಳೆಯಂ ದ್ರುಪದಂ ಭತ್ರಾವತಿಯೋಳ್ಳು + ಅರಸು + ಗೆಯ್ಯಾಪನ್ + ಎಂದು ಕೇಳ್ಣು + ಆ ಮೊಜಲ್ಲಿ + ಒಂದು ದ್ರುಪದನ + ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೋಳ್ಳು + ನಿಂದು ಪಡಿಯಾಗಿ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ + ಆಡಿದ ಕೆಳೆಯಂ ದೈತ್ಯಾಣನ್ + ಎಂಬ ಪಾವಂ ಬಂದನ್ + ಎಂದು ನಿಮ್ಮು + ಅರಸಂಗೆ + ಅಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಳು + ಎಂಬುದುಮ್ + ಆತನ್ + ಮಾಟ್ಯೋಯೋಳ್ಳು ಬಂದು + ಅಳಿಷ್ಟುದುಂ ದ್ರುಪದಂ ರಾಜ್ಯ ಮದಿರಾಮದೋನ್ನತ್ತನುಂ ಗರ್ವಗ್ರಹವ್ಯಗ್ರಜಿತ್ತನುಮ್ + ಆಗಿ ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ

ಪಡಿಯರ-ದ್ವಾರಪಾಲಕ, ಸೇವಕ (ಪ್ರತಿಹಾರಿ(ತ್ಸ)-ಪಡಿಯರಿ(ತ್ಖ)) ಮಾಟ್ಯೋಯೋಳ್ಳು-ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ- ಉತ್ತಮತನವಿಲ್ಲದೆ , ಪೌರಂದರ-ಇಂದ್ರ , ಮದಿರಾ- ಸುರಾಪಾನ , ಮೇಗಿಲ್ಲದೆ- ಉತ್ತಮತನವಿಲ್ಲದೆ

ಸಾರಾಂಶ

ವಚನ॥ ಎಂದು ಹೇಳಲು ದ್ರೋಣನು ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥನವೇ ಧನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿವ್ಯಾಸ್ತಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನಲು., ವಾರುಣ, ವಾಯವ್ಯ, ಅಗ್ನೀಯ ಎಂದ್ರಾ ಹೊದಲಾದ ಅಸ್ತಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಅಪ್ಪಣಿ ಪಡೆದು ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯೂ ಗೆಳೆಯನೂ ಆದ ದ್ರುಪದನು ಭತ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಆ ಹಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ದ್ರುಪದನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೀಂತು, ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದು “ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಾಟವಾಡಿದ ಗೆಳೆಯನಾದ ದ್ರೋಣ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು” ಎಂದನು. ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ದ್ರುಪದನು ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಮುದ್ಯಾವಾನದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದವನೂ ಅಹಂಕಾರ ಎಂಬ ಗ್ರಹದಿಂದ ಹೀಡಿತನಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿ ಒಳೆಯತನವಿಲ್ಲದೇ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು.

||2||

ಕಂದ || ಅಂತೆಂಬನಾಗೇ ಹಿರಿದುಂ

ಭ್ರಾಂತು ದಲೇಂ ದ್ರೋಣನೆಂಬನೇಂ ಪಾರ್ವತಿ ಹೇ

ಯೆಂತೆನಗೆ ಕೆಳೆಯನೇ ನೂಂ

ಕಂತಪ್ಪನನಜೀಯೆನೆಂದು ಸಭೆಯೋಳ್ಳ ನುಡಿದಂ

ಕಂ || ಅಂತು + ಎಂಬನ್ + ಆಗೇ ಹಿರಿದುಂ ಭ್ರಾಂತು ದಲೇಂ ದ್ರೋಣನ್ + ಎಂಬನ್ + ಏಂ ಪಾರ್ವತಿ ಹೇಯ್ + ಎಂತು + ಎನಗೆ ಕೆಳೆಯನೇ + ನೂಂಕು + ಅಂತಪ್ಪನನ್ + ಅಜೀಯನ್ + ಎಂದು ಸಭೆಯೋಳ್ಳ ನುಡಿದಂ

ನೂಂಕು-ನೂಂಕು

ಸಾರಾಂಶ

ದ್ರುಪದನು ದ್ವಾರಪಾಲಕನೊಡನೆ “ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವವನು ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವನು? ಇದು ಹಿರಿದಾದ ಭೃಮೆಯಲ್ಲವೇ? ಏನು ದ್ರೋಣ ಎಂಬುವವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ? ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೆಳೆಯನು? ಅಂತಹವನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳು” ಎಂದು ಸಭಾಮೃಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದನು.

(ಈ ಪದ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲ ಕಾಣುವ ತಿರಸ್ತಾರ, ಜೈದಾಸೀನ್ಯ, ಗರ್ವ, ಸ್ವೇಹಿತನಲ್ಲ ಅನಾದರ ಭಾವ, ಅಸಹನೆ, ಸ್ವಪ್ತತಿಷ್ಠಿ ಮುಂತಾದವು ಅನುಭವವೇದ್ಯವಾದುವು.ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ರುಪದನ ಗರ್ವದ ಪರಾಕಾಷ್ಟಯನ್ನು ಪಂಪನು ಬಹುಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.)

ವ || ಅಂತು ನುಡಿದುದಂ ಪಡಿಯಱಂ ಬಂದಾಮಾಯ್ಯೆಯೋಳಿತೆ ದ್ರೋಣನೊತ್ತಂಬರದಿಂದೊಳಗಂ ಹೊಕ್ಕು ದ್ರುಪದನಂ ಕಂಡು-

ವ || ಅಂತು ಸುಡಿದುದಂ ಪಡಿಯಣಂ ಬಂದು + ಆಮಾಳ್ಕಯೋಳ್ + ಅಣಿಪೆ ದ್ರೋಣನ್ + ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ + ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ದ್ರುಪದನಂ ಕಂಡು-

ಪಡಿಯರ-ದ್ವಾರಪಾಲಕ(ಸೇವಕ) , ಒತ್ತಂಬರದಿಂದ-ಒತ್ತಾಯದಿಂದ

ಸಾರಾಂಶ

ದ್ರುಪದನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಬಂದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಲು ದ್ರೋಣನು ಬಲಾತ್ಮಾರದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದ್ರುಪದನನ್ನು ನೋಡಿ.

||3||

ಚಂ|| ಅಣಿಯಿರೆ ನೀಮುಮಾಮುಹೊಡನೋದಿದೆವೆಂಬುದನಣ್ಣ ನಿನ್ನ ನಾ
ನಣಿಯೆನದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯೋ ಮಹಿಂಪತಿಗಂ ದ್ವಿಜವಂಶಜಂಗಮೇ
ತಱ ಕೆಳೆಯಿಂತು ನಾಣೀಲಿಗರಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರೆಂಬ ಮಾತುಗಳ್
ನೆಹುಂಗೊಳೆ ಕುಂಭಸಂಭವನನಾ ದ್ರುಪದಂ ಕಡುಸಿಗ್ನು ಮಾಡಿದಂ

ಚಂ|| ಅಣಿಯಿರೆ ನೀಮುಮ್ + ಆಮುಮ್ + ಒಡನೆ + ಓದಿದೆವು + ಎಂಬುದನ್ + ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನನ್ + ಆನ್ + ಅಣಿಯೆನ್
+ ಅದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯೋ ಮಹಿಂಪತಿಗಂ ದ್ವಿಜವಂಶಜಂಗಮ್ + ಏತಱ ಕೆಳೆ + ಇಂತು ನಾಣೀಲಿಗರ್ + ಅಪ್ಪರೆ ಮಾನಸರ್ +
ಎಂಬ ಮಾತುಗಳ್ + ನೆಹುಂಗೊಳೆ ಕುಂಭಸಂಭವನನ್ + ಆ ದ್ರುಪದಂ ಕಡುಸಿಗ್ನು ಮಾಡಿದಂ

ಮಹಿಂಪತಿ-ರಾಜ , ದವಿಜವಂಶಜಂ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಂಶದವನು, ನಾಣೀಲಿ-ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು, ಕಡುಸಿಗ್ನು-
ತೀವ್ರ ನಾಚಿಕೆ

ಸಾರಾಂಶ

ದ್ರೋಣನು ದ್ರುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಣ್ಣ, ನೀವೂ ನಾವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ತಿಳಿ
ದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದನು.ಆಗ ದ್ರುಪದನು “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.ನೀನು ಅದೆಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ?
ರಾಜನಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗೆಳೆತನವೋ? ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ಇಷ್ಟ
ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟಿರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ?” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಮರ್ಮಭೇದಕವಾಗುವಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ
ನಾಚಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ವ || ಅಂತು ಮಾಡಿದುದುಮಲ್ಲದೀ ನಾಣೀಲಿ ಪಾರ್ವತನೆಯೇದು ಕಳೆಯಿಸೆಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದಂ-

ವ || ಅಂತು ಮಾಡಿದುದುಮ್ರ + ಅಲ್ಲದೆ + ಈ ನಾಣೀಲಿ ಪಾರ್ವತನ್ನು + ಎಂದು ಕಳೆಯಿಮ್ರ + ಎಂಬುದುಂ ದ್ರೋಣನ್ + ಇಂತೆಂದಂ

ನಾಣೀಲಿ-ನಾಚಿಕೆ , ಎಂದು ಕಳೆಯಿಮ್ರ- ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿರಿ

ಸಾರಾಂಶ

ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದುದು ಅಲ್ಲದೆ “ಈ ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿರಿ” ಎಂದನು.ಆಗ ದ್ರೋಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

||4||

ಚಂಪಕ || ನುಡಿ ತಡವಪ್ಪದೊಂದು ಮೋಗದೊಳ್ಳೆ ಮಣ್ಣಕಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದೊಂದು ನಾ ಜ್ಞಾನದೆಗುಡದಿಪುರ್ದೊಂದು ನುಡಿಗಳ್ಳೆ ಮೋಣೆಯಂ ಮಣ್ಣೆಯಿಪ್ಪದೊಂದು ಈ ಜ್ಞಾನಿದವರಂದಮೀಂತು ಸಿರಿ ಸಾರ್ಥಕರೆ ಸಾಪ್ರದಾದಕ್ಕೆ ಸಂದರೆಯಂ ಬಡದೆ ಜಲಕ್ಕುನೀಗಳಿಂದೆಂ ಸಿರಿ ಕಳೆಷ್ಟುಡವುಟ್ಟಿತೆಂಬುದಂ

ಇಂತೆಂದಂ-

ಚಂ || ನುಡಿ ತಡವಪ್ಪದು + ಒಂದು ಮೋಗದೊಳ್ಳೆ ಮಣ್ಣಕಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದು + ಒಂದು ನಾಣೀ + ಎಡೆಗುಡದೆ + ಇಪುರ್ದು + ಒಂದು ನುಡಿಗಳ್ಳೆ ಮೋಣೆಯಂ ಮಣ್ಣೆಯಿಪ್ಪದು + ಒಂದು ಕಳ್ಳೆ + ಕುಡಿದವರ್ + ಅಂದಮ್ರ + ಇಂತು ಸಿರಿ ಸಾರ್ಥಕರೆ ಸಾಪ್ರದು + ಅದಕ್ಕೆ ಸಂದರೆಯಂ ಬಡದೆ ಜಲಕ್ಕನೆ + ಈಗಳ್ಳೆ + ಅಜೆದೆಂ ಸಿರಿ ಕಳೆಷ್ಟುಡವುಟ್ಟಿತೆಂಬುದಂ

ತಡವಪ್ಪದು- ತೊದಲುವುದು, ಮಣ್ಣಕಂ-ವಕ್ಕೆಬೆಣ್ಣೆ , ಸಾರ್ಥಕರೆ-ಒದಗಿ ಬರಲು ,ಸಾಪ್ರದು-ಬರುವುದು , ಸಂದರೆಯಂ(ತ್ತ) - ಸಂದೇಹ(ತ್ತ) .ಜಲಕ್ಕನೆ- ವಿಶದವಾಗಿ , ಕಳ್ಳಿದಿದವರಂದಮ್ರ- ಮದ್ಯಕುಡಿದವರ ರೀತಿ

ಸಾರಾಂಶ

ದ್ರೋಣನು “ಎಶ್ವರ್ಯ ಬರಲು ಮದ್ಯಘಾನ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲುವುದು; ಮುಖದಲ್ಲಿ. ವಕ್ಕೆಬೆಣ್ಣೆಯುಂಟಾಗುವುದು; ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಾಗುವುವು; ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಎಶ್ವರ್ಯವು (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು) ಕಳ್ಳಿನೊಡನೆ (ಹೆಂಡದೊಡನೆ) ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಸ್ಪಂಶಯವಾಗಿ ಈಗ ಥಟ್ಟನೆ ತಿಳಿದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
(ಸಮುದ್ರ ಮಂಧಿನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುಗಳು ವಿಷ, ಮದ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ,)

ವ || ಎಂದು ಸೈರಿಸದೆ- ಎಂದು ಸಹಿಸದೆ

||5||

ಚಂಪಕ || ಖಳನೋಳವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ವರಮೆಂಬಪೂಲಾಂಬರಮುಂಟೆ ನಿನ್ನದೊಂ
ದಳಪೂಡನೋಡಿದೊಂದು ಬೆಱಗಿಂಗೆ ಕೊಲಲ್ತೇನಗಾಗದೀ ಸಭಾ
ವಳಯದೊಳಿನ್ನನೇಯಿಸಿದ ನಿನ್ನನನಾಕುಳಮೆನ್ನ ಚಟ್ಟರಿಂ
ತಳವೆಳಗಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣಾಡೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆವೋತ್ತೆನೇ

ವ || ಎಂದು ಸೈರಿಸದೆ-

ಚಂ || ಖಳನೋಳವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ವರಮ್ + ಎಂಬಪೂಲ್ + ಆಂಬರಮ್ + ಉಂಟೆ ನಿನ್ನದೊಂದು + ಅಳವು + ಒಡನೆ +
ಒದಿದ + ಒಂದು ಬೆಱಗಿಂಗ ಕೊಲಲ್ತೇ + ಎನಗೆ + ಆಗದೆ + ಈ ಸಭಾವಳಯದೊಳ್ಳು + ಎನ್ನನ್ನು + ಏಯಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು +
ಅನಾಕುಳಮ್ + ಎನ್ನ ಚಟ್ಟರಿಂ ತಳವೆಳಗಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಸದೆ ಮಾಣ್ಣಾಡೆ ಕೆಮ್ಮನೆ ಮೀಸೆವೋತ್ತೆನೇ

ಖಳ-ದುಷ್ಪ್ರ ,ನೋಳವಿಂಗೆ- ನೋಣಕ್ಕೆ , ವರಂ- ಶ್ರೀಷ್ಟ , ಕುಪ್ಪೆ-ಕಸದತಿಪ್ಪೆ, ಅಳವು -ಪರಾಕ್ರಮ , ಆಂಬರಂ-
ನನ್ನವರೆಗೂ , ಬೆಱಗಿಂಗ-ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ , ಅನಾಕುಳಮ್-ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಚಟ್ಟರಿಂ-ಶಿಷ್ಯರಿಂದ , ಕೊಲಲ್ತೇ-
ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ , ತಳವೆಳಗಾಗೆ-ಗಾಬರಿಯಾಗುವಂತೆ , ಏಯಿಸಿದ- ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ

ಸಾರಾಂಶ

ದೊರ್ಮಣನು ದ್ರುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲ್ಲೆ ನೀಚನೇ, ‘ನೋಣಕ್ಕೆ ಕಸದ ತಿಪ್ಪೆಯೇ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದುದು’ ಎಂಬ
ಗಾದೆಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನ್ನವರೆಗೂ ಉಂಟೇ? ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆವೆಂಬ ಒಂದು
ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆನು. ಈ ಸಭಾ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಯಾಳಿಸಿದ ನಿನ್ನನ್ನು
ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನೀನು ಗಾಬರಿಪಡುವಂತೆ ಬಂಧಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಮೀಸೆ
ಹೊತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಧಿವಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

(ಇದು ದೊರ್ಮಣನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ನೋಳವಿಂಗೆ ಕುಪ್ಪೆ ವರಂ’ ಎಂಬ ಗಾದೆಯ ಮಾತಿನ ಪ್ರಯೋಗ
ಷ್ಟೇಶ್ಯಮೂರಣವಾದುದು. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರ್ಮಣನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯಮೂರಣವಾಗಿ
ಕೇಳಬರುತ್ತವೆ.)

ಶಿರ ಕಣ್ಣದ ನುಡಿ ಬಳದ

* ಕನ್ನಡವನೆ ಮನ ಮಿಡಿಯಲ್‌ದ್ವಾರೆ *